

Conferința Banat
Conferința Moldova
Conferința Muntenia
Conferința Oltenia
Conferința Transilvania de Nord
Conferința Transilvania de Sud
Uniunea de Conferințe a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea

Plan de misiune

**În orașele și localitățile fără
prezență adventistă din România**

Propunere în dezbatere

I.3. a) planul sistematic de misiune sinergică în toate localitățile fără prezență adventistă și în zonele urbane în următorii 15 ani (master-plan cu obiective pe termen scurt și mediu în 2024) (KPI 2.9) – *Hotărârea celei de-a XX-a Sesiuni a Adunării Generale a Uniunii de Conferințe, Centrul Adventist de Misiune și Educație Stupini, 21 aprilie 2024*

„Dacă vestesc Evanghelia, nu este pentru mine o pricină de laudă [...]; și voi de mine dacă nu vestesc Evanghelia! [...] M-am făcut robul tuturor [...]. M-am făcut tuturor totul [...]. Fac totul pentru Evanghelie [...]” (1 Corinteni 9:16-23).

„Secretul succesului nu depinde de cunoștințele noastre, nici de poziția noastră, nici de numărul talentelor cu care suntem înzestrați și nici de voința omenească” (Ellen White, *Evanghelizare*, traducere de Valentin Rusu, Viață și Sănătate, București, 2008, p. 105).

Conferința Banat
Conferința Moldova
Conferința Muntenia
Conferința Oltenia
Conferința Transilvania de Nord
Conferința Transilvania de Sud
Uniunea de Conferințe a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea

Declarația de misiune a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea

Misiunea noastră – să facem ucenici ai lui Isus Hristos care trăiesc ca martori iubitori ai Săi și proclamă tuturor oamenilor Evanghelia veșnică a mesajelor celor trei îngeri, în pregătirea pentru revenirea Sa în curând (Matei 28:18-20; Faptele apostolilor 1:8; Apocalipsa 14:6-12).

Metoda noastră – îndrumați de Biblie și de Duhul Sfânt, adventiștii de ziua a șaptea urmăresc misiunea de a face ucenici prin trăirea asemenea Domnului Isus, vindecare, slujire, proclamare, învățare și instruire asemenea Lui.

Viziunea noastră – în armonie cu revelația biblică, adventiștii de ziua a șaptea consideră că punctul culminant al planului lui Dumnezeu este restaurarea întregii Sale creații la o deplină armonie cu voința și neprihănirea Lui.

Cuprins

Situația demografică	4
Obiective	5
I. Să promovăm mesajul Bibliei și identitatea adventistă în toată țara	5
II. Să oferim un dar fiecărei familii din România	5
III. Să facem o evanghelizare în fiecare localitate	8
IV. Să modelăm mentalitatea misionară a pastorilor și a prezbiterilor	11
Responsabilitățile Uniunii și ale conferințelor	13
Strategie	14
Motivație	18
Idei pentru echipe	19
Calendar	20
Metode	20
Sănătate	30
Domeniul religios	31
Domeniul social-religios	32
Domeniul social	33
Domeniul educațional	34
Domeniul online	35
Oamenii păcii	35
Metode ulterioare pentru activitatea în zonele albe	35
Două tipuri de abordări	36
A. Evanghelizare scurtă (un episod)	36
B. Evanghelizare lungă și/sau plantare	37
Domeniul urban	38
Finanțe	41
Evaluare	41
Surse de viață	43
Îndemnuri din Spiritul Profetic	45

Situația demografică – estimare

Categoria	Nr. est. al comunelor	Nr. total est. de persoane domiciliat
sub 1 000 de locuitori până la 3 000 de locuitori	1 500	3 000 000
între 3 000 și 5 000 de locuitori	860	3 300 000
peste 5 000 de locuitori până la peste 12 000 de locuitori	475	3 300 000
TOTAL COMUNE	2 835	9 600 000
TOTAL ORAȘE	319	12 000 000

54% – populație urbană, 45% – populație rurală

53% din orașe au peste 10 000 de locuitori

populație estimată a Bucureștiului – 3 000 000 de locuitori

Obiective

I. Să promovăm mesajul Bibliei și identitatea adventistă în toată țara

I.1. Predica pentru rețele sociale.

Până la finalul anului 2026 să plătim promovare pe rețele sociale pentru afișarea unui video esențial de tip predică evanghelistică (revenirea Domnului, mesajul celor trei îngeri, apel, solie de avertizare etc., cu un mesaj adventist distinctiv, hristocentric, plin de speranță și vindecare) la cât mai mulți utilizatori din localitățile fără prezență adventistă și din marile orașe:

- 2025 – creare video și ofertă ulterioară (sistem de colectare și direcționare a intereselor);
- 2025 – start afișare video în cât mai multe localități rurale și urbane;
- 2026 – afișare în toate orașele și experimentare metodă cu alt video;

Responsabilitate Uniunii: format și producție video în consultare cu conferințele, conceptul unui sistem de follow-up.

Exemplu de obiectiv procentual: să atingem minimum 70% dintre utilizatorii de Facebook (6,3 milioane din totalul de circa 9 milioane în România primesc afișarea predicii de 3-5 ori). Persoane-cheie – evangheliști pentru video, echipă de marketeri voluntari, sponsori.

I.2. Să facem numele „adventist” cunoscut întregii populații a țării până în 2030.

Metoda primară – digitală; metode secundare – literatură și servicii:

- 2024 – 50%
- 2027 – 75%
- 2030 – 100%

Responsabilitate: Uniunea Adventistă și cele 6 conferințe, directorii Departamentului de Comunicare.

II. Să oferim un dar fiecărei familii din România

II.1. La fiecare casă și în fiecare telefon.

Până în 2035 să oferim la fiecare casă din localitățile fără prezență adventistă și la fiecare ușă din marile orașe cel puțin un material tipărit, care conține mesajul adventist distinctiv, hristocentric, plin de speranță și vindecare. Cartea va avea un cod QR cu acces la resurse digitale de promovare a creștinismului adventist.

Materialul tipărit să fie de tip religios și practic, cu învățăturile esențiale adventiste sau, dacă se oferă mai multe broșuri/cărți, acestea să conțină cu prioritate mesajul adventist pentru sănătate.

Materialul digital – resursă completă, accesibilă prin cod QR.

Propunere de carte: Tragedia veacurilor, de Ellen White.

„Broșuri, reviste și cărți, în funcție de nevoi, trebuie puse în circulație în toate orașele și satele din țară. Iată o lucrare misionară în care toți se pot implica” (Ellen White, *Sfaturi pentru sănătate*, traducere de Elena Oprița, Viață și Sănătate, București, 2000, p. 435).

„Domnul m-a impresionat să scriu cartea aceasta pentru a fi răspândită fără întârziere peste tot în lume, deoarece avertizările pe care le conține sunt necesare în vederea pregătirii unui popor care să reziste în ziua Domnului” (Ellen White, *Solii alese*, traducere de Valentin Rusu, Viață și Sănătate, Pantelimon, 2012, vol. 3, p. 94).

„Este adevărat că unii din cei care cumpără cărțile le vor lăsa pe raft [...] și rareori le vor acorda atenție. Dumnezeu are totuși grijă de adevărul Său și va veni timpul când aceste cărți vor fi căutate și citite” (Ellen White, *Evanghelizarea prin literatură*, traducere de Elena Oprița, Viață și Sănătate, București, 2001, p. 125).

„Iar într-o mare măsură, prin casele noastre de editură urmează să se realizeze lucrarea celui alt înger care se coboară din cer cu o mare putere și care luminează tot pământul cu slava lui” (Ellen White, *Mărturii pentru biserică*, ed. a 2-a, rev., traducere de Gianina Floricel,

Viață și Sănătate, Pantelimon, 2017, vol. 7, p. 115).

Etape: • 2027 – 25% • 2030 – 50 % • 2035 – 100%

Persoane-cheie: directorii departamentelor Publicații, Sănătate și Comunicare, echipe de distribuitori voluntari.

II.2. Biblia în fiecare casă.

Să derulăm o campanie națională pentru ca în cel mult 10 ani să existe o Biblie în fiecare locuință de români; Biblia va fi dăruită împreună cu un mesaj hristocentric, adventist distinctiv, plin de speranță și vindecare.

Necesar estimat pentru toate locuințele fără Scriptură: minimum 2,5 milioane de Biblii gratuite.

Termen optimist – 2030; termen-limită – 2035.

Important: Biblia va fi oferită din partea Bisericii Adventiste, dar nu va fi promovată ca o carte misionară, adică nu va fi dăruită din casă în casă oricui dorește.

Condiții obligatorii pentru a primi Biblia: 1) dacă în casă nu există nicio Biblie; 2) dacă persoana respectivă o solicită. Au prioritate persoanele care: 1) nu sunt protestante; 2) manifestă un interes minim pentru înscrierea la un curs de lectură sau de studiu cu noi.

Cum se distribuie Bibliile: 1) prioritar prin membri adventiști; 2) la standuri la evenimente; 3) online și digital, prin campanie media.

Ce conține anexa Bibliei oferite de adventiști?

- un scurt material de prezentare a Domnului Isus în toate doctrinele adventiste (și în cele specifice), ca un studiu biblic;
- publicitate la adventism (aplicații pentru telefon, contacte ale rețelelor de educație, sănătate, librării, instituții, pagini web etc.);
- acces la alte resurse adventiste.

Responsabilitatea Uniunii: campanie de media și publicitate pentru strângere de fonduri din mediul neadventist și adventist.

Responsabilitatea conferințelor: transportul și menținerea contactului cu persoanele interesate.

Responsabilitate comună: ofertă de follow-up.

Persoane-cheie: directorul Departamentului de Publicații, directorul Editurii Viață și Sănătate, directorul Centrului Media Adventist, marketeri pentru campania națională, sponsori.

III. Să facem o evanghelizare în fiecare localitate

III.1. Atribuirea localităților de evanghelizat („câmpul nostru de lucru”) în 2025 pentru fiecare district pastoral, după un plan regional cunoscut în biserici, cu etapizare și operaționalizări pe ani.

Responsabilitate: conferințe, pastori, comitete și biserici locale. Termen – 2025.

Persoane-cheie: administratori, directori ai Departamentului de Școală de Sabat și Lucrare Personală.

III.2. Să facem 500 de evanghelizări scurte (7–21 de zile) în comunele mici, fără adventiști, până în 2027.

Până în decembrie 2027, să facem 500 de campanii de slujire de 7–21 de zile în fiecare localitate fără prezență adventistă din grupa celor 1 500 de comune sub 3 000 de locuitori, prin echipe de voluntari care să lucreze pe timpul întregii zile în intervenții sociale, acțiuni educativ-recreative pentru copii, voluntariat medical, colaborare cu autoritățile etc., iar seara să aibă un program public de închinare cu rugăciuni și predici despre toate doctrinele noastre centrate pe Domnul Isus.

Estimat: necesar total de +800 de campanii, eventual cu campare; mai ușor în sezonul cald.

Etape:

- 2025 – 100 de campanii (circa 15 campanii /conferință, 10 campanii/Uniune și instituții);
- 2026 – 150 de campanii (circa 22 de campanii/conferință, 15 campanii/Uniune și instituții);
- 2027 – 250 de campanii (circa 38 de campanii/conferință, 22 de campanii/Uniune și instituții).

Total: 500 de evanghelizări.

Status: circa 30% până în 2027; 40% în 2029; 75% în 2035; 100% în 2040.

Persoane-cheie: administratori, directori ai Departamentului de Școală de Sabat și Lucrare Personală, directori de departamente și instituții, pastori.

III.3. Să facem 350 de evanghelizări medii (6 luni) în comunele de mărime medie până în 2029.

În următorii 15 ani, până în 2040, să derulăm evanghelizări publice complete de minimum 6 luni în grupa celor 900 de localități fără adventiști cu 3 000 până la 5 000 de locuitori.

Să definim elementele minime ale unei evanghelizări publice complete de circa 6 luni (semănat, îngrijit, seceriș, semănat).

Exemple:

- cel puțin 2 vizite la fiecare poartă cu ofertă de resurse și slujire (Biblie, literatură adventistă, reclame RVS/STV, cursuri, ajutor pentru persoane vulnerabile, program educativ pentru intelectuali/gospodine/elevi, evanghelizare publică, studii biblice, mărturie pe stradă etc. +
- seminare în școli +
- 2-3 cluburi active timp de câteva luni +
- minimum 2 evenimente publice (de exemplu: școală biblică de vacanță, conferințe antidependențe pentru tineri, reclame online [video adventist etc.]) +

- 1 evanghelizare publică +
- clase de botez și studiu biblic.

Etape:

- 2026 – circa 50 de campanii în 50 de localități;
- 2027 – circa 75 de campanii în 75 de localități;
- 2028 – circa 100 de campanii în 100 de localități;
- 2029 – circa 125 de campanii în 125 de localități.

Total: 350 de campanii până în 2029.

Status: circa 35% până în 2029; 70% în 2035; 100% în 2040.

Persoane-cheie: administratori, directori ai Departamentului de Școală de Sabat și Lucrare Personală, pastori.

III.4. Să facem 100 de evanghelizări prelungite în localitățile rurale mari și în orașe, cu un pachet minim de acțiuni misionare.

Misiune adventistă în localitățile de circa 10 000 de locuitori și în orașe după planul de evanghelizare urbană – pachetul minim (de definit și de completat):

- de la ușă la ușă;
- de la device la device;
- centru multifuncțional de influență (educație);
- centru de influență care răspunde nevoilor locale;
- activități non-comerciale în librărie;
- proiecte medicale (de exemplu: „Din grijă pentru tine” etc.);
- evanghelizare publică;
- integrarea școlilor adventiste în misiune (de exemplu: tabără anuală cu elevii sau profesorii, participare în campanii din localități mici și medii etc.);
- implicarea totală a credincioșilor;
- clase de studiu biblic sau cluburi.

Etape:

- 100 de campanii până în 2029;
- 200 de campanii până în 2035;
- restul până în 2040.

Total: 475 de comune.

Notă: În cele mai multe orașe avem biserici și există și centre de influență.

Persoane-cheie: administratori, directori ai Departamentului de Școală de Sabat și Lucrare Pastorală, pastori.

III.5. Să avem 200 de centre de influență în cele mai mari localități rurale și în cartierele marilor orașe.

În următorii 10-15 ani, să avem un centru de influență în cele mai mari localități rurale (circa 475 de comune cu 5 000 până la 10 000 de locuitori) și în cartierele marilor orașe. În unele orașe sunt necesare mai multe centre, iar în rural ar fi nevoie de cel puțin 200, deoarece avem biserici în unele comune.

Termen până în 2029: 100 de centre de influență, ideal un centru educațional multifuncțional.

Persoane-cheie: administratori, directori ai Departamentului de Școală de Sabat și Lucrare Personală, pastori, slujbași, antreprenori și profesioniști din biserici.

IV. Să modelăm mentalitatea misionară a pastorilor și a prezbiterilor

IV.1. Să modelăm abordarea misionară în adventismul românesc prin campanii interdepartamentale și proiecte de plantare de grupe și biserici.

IV.2. Să definim cadrul administrativ pentru slujirea pastorală misionară și pentru încorporarea zonelor albe în slujirea unor pastori de district.

IV.3. Să contribuim la transformarea comunităților locale.

„Sub conducerea Duhului Sfânt, trebuie să aibă loc o redeșteptare și o reformă. Redeșteptarea și reforma sunt două lucruri diferite. Redeșteptarea înseamnă înnoirea vieții spirituale, o înviore a puterilor minții și o înviere din moartea spirituală. Reforma înseamnă o reorganizare, o schimbare în idei și teorii, obiceiuri și practici. Reforma nu va aduce roadele bune ale neprihănirii dacă nu este însoțită de redeșteptarea produsă de Duhul Sfânt. Redeșteptarea și reforma trebuie să-și facă lucrarea lor decisivă și, pentru a realiza această lucrare, trebuie să se contopească” (Ellen G. White, *Evenimentele ultimelor zile*, traducere de Emanuel Stancu, Viață și Sănătate, București, 2003, p. 137).

Persoane-cheie: administratori, membrii Comitetului Executiv.

Tipuri de biserici:

- de mărime mică sau medie, neimplicate, fără tendințe misionare, fără niciun program de a ieși în lume, cu potențial redus;
- de mărime mică sau medie cu potențial real de activare, neimplicate misionar (poate cu un program de evanghelizare anual), în care membrii studiază regulat Biblia, au spirit antreprenorial, din punct de vedere spiritual sunt consumatori, dar au conștiință misionară;
- de mărime mare, centrate pe evenimente, active social, cu spații și săli de cult renovate, cu programe în Sabat de calitate, cu viziune misionară îmbunătățită și potențial financiar, care fac constant proiecte de mai multe tipuri; au capacitate de susținere a unui centru urban de influență și a proiectelor în zone albe; au echipe misionare funcționale;
- excelente, cu plan de activitate misionară pe termen lung și direcții asumate pentru creștere proprie sau plantare; au capacitate de plantare în zone albe; au nevoie de lideri buni, care înțeleg obiectivele.

Scopul nostru este să influențăm gândirea misionară în toate bisericile, prin instruirea membrilor și a pastorilor. Dacă diseminăm continuu idei, mentalitatea se va schimba, mai ales după ce vor apărea practici și metode locale. În fiecare biserică neimplicată avem cel puțin un membru sau o familie cu potențial de activare. În cadrul planului general, să oferim sugestii de activități pentru fiecare tip de biserică.

Responsabilitățile Uniunii și ale conferințelor

- promovarea planului înaintea angajaților Bisericii și ai instituțiilor ei, precum și înaintea slujbașilor și a membrilor;
- propunerea și producția materialelor tipărite de distribuit în masă (cu consultare interdepartamentală);
- producția predicii pentru rețele sociale (Facebook/YouTube etc) în România albă (cu consultare interdepartamentală);
- derularea campaniei media pentru ca un exemplar al Bibliei să fie dăruit în fiecare casă unde nu există Cuvântul lui Dumnezeu;
- training pentru prezbiteri, pastori și slujbași (recrutare individuală de voluntari și misionari);
- studii online cu persoane interesate de oriunde, prin sistem integrat cu Academia Speranța;
- crearea unor programe de creștere a bisericilor la nivelul următor, sub coordonare administrativă și a Departamentului Asociația Pastorală;
- transformarea mentalității pastorale prin accente misionare așezate în primii ani de pastorație (debutanți, stagiați, asistenți);
- setarea unui cadru administrativ pentru pastori și misionari plantatori;
- întocmirea unor planuri personalizate pentru evanghelizări regionale;
- abordarea secvențială a localităților, pe ani și regiuni.

Strategie

1. **Reconsacrare** prin rugăciune, studiu, post și colaborare interdepartamentală; modele liturgice adaptate noilor obiective misionare.
2. Recuperarea viziunii misionare a bisericii la nivel administrativ prin reconsacrare și **reforme**.
 - a. Integrarea misiunii în toate departamentele bisericii (la nivel administrativ) și în toate aspectele vieții (la nivelul membrilor).

„Fiecare biserică trebuie să aibă un comitet care să funcționeze și ai cărui membri au fost aleși în timpul unei adunări administrative. Preocuparea sa primordială trebuie să fie un plan activ de ucenicie, care include atât hrănirea spirituală a bisericii, cât și lucrarea de planuire și stimulare a evanghelizării în toate fazele ei. Responsabilitățile comitetului bisericii includ:

 1. Un plan activ de ucenicie.
 2. Evanghelizarea în toate fazele ei.
 3. Hrănirea spirituală și îndrumarea membrilor.
 4. Păstrarea purității doctrinei.
 5. Promovarea standardelor creștine.
 6. Recomandarea schimbărilor în privința calității de membru.
 7. Supravegherea finanțelor bisericii.
 8. Protejarea bunurilor bisericii și grija față de ele.
 9. Coordonarea departamentelor bisericii.

Marea Trimitere pentru Evanghelie rostită de Isus ne spune că acțiunea de a face ucenici, care include botezul și învățarea, reprezintă funcția principală a bisericii (Matei 28:18-20). Așadar, aceasta este și prima funcție a comitetului bisericii, care acționează în calitate de organ principal al bisericii locale. Atunci când comitetul își dedică prioritar interesul și cele mai mari energii în vederea implicării tuturor membrilor în proclamarea Evangheliei și în facerea de ucenici, cele mai multe probleme din biserică sunt aplanate sau prevenite și o influență puternică, pozitivă se va simți în viața spirituală și în creșterea membrilor” (*Manualul Bisericii*, ed. a XIII-a [2022], Viață și Sănătate, Pantelimon, 2022, p. 168).

b. Fiecare instituție adventistă prin profilul și angajații ei să sprijine/adopte o localitate/regiune.

„În cadrul acestor niveluri ale Bisericii, operează o varietate de instituții cu activități în educație, sănătate, publicații sau de altă natură, care, în numele lui Hristos, răspund nevoilor unei lumi aflate în derivă. În filosofia și teologia Bisericii Adventiste, aceste instituții au fost, încă de la început, instrumente indispensabile pentru îndeplinirea misiunii spirituale a Bisericii, și anume aceea de a se adresa ființei umane în totalitatea ei și de a duce Evanghelia în lume. Nicio organizație sau instituție a Bisericii nu își asumă responsabilitatea pentru obligațiile, datoriile, faptele sau omisiunile unei alte organizații a Bisericii doar pe simplul motiv al afilierei în cadrul aceleiași Biserici” (*Ibidem*, p. 29).

„Ar trebui să se formeze grupe care să îi conducă pe toți oamenii la o relație mântuitoare cu Isus Hristos și în comuniune cu biserica rămășiței. Pentru formarea unor astfel de grupe, ar trebui dezvoltat cu rugăciune un plan de acțiune sănătos din punct de vedere teologic, dar și bine informat cultural, care să fie urmat pentru a-i conduce pe acești noi credincioși spre a deveni membri ai bisericii. Aceste grupe ar trebui să fie înființate și formate în colaborare cu administrația locală a bisericii și în conformitate cu liniile directoare ale Bisericii mondiale. Liderii acestor grupe ar trebui să încerce să-i conducă pe oameni spre a deveni membri ai Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea. Biserica este o comunitate misionară și organizarea ei există pentru a îndeplini acest scop” (*Ibidem*, p. 25).

„Misiunea Bisericii este să facă ucenici ai lui Isus Hristos care trăiesc ca martori ai Săi iubitori și să proclame tuturor oamenilor Evanghelia veșnică a soliilor celor trei îngeri, pregătindu-se pentru întoarcerea Sa în curând (Matei 28:18-20, Faptele apostolilor 1:8, Apocalipsa 14:6-12). Scopul Bisericii, ca trup al lui Hristos, este acela de a-și conduce în mod voit membrii către ucenicie, astfel încât ei să continue să aibă o relație activă și roditoare cu Hristos și cu Biserica Sa. Formarea de ucenici se bazează pe o relație continuă cu Isus, pe tot parcursul vieții. Credinciosul își ia angajamentul să «rămână în Hristos» (Ioan 15:8), să se instruiască pentru a ajunge la o ucenicie roditoare prin împărtășirea lui Isus și altora, ca și prin conducerea altor membri astfel

încât și ei să fie ucenici credincioși. Biserica, luată individual, dar și colectiv, are o parte de responsabilitate în a se asigura că fiecare membru al bisericii rămâne parte a trupului lui Hristos” (*Ibidem*, p. 169).

c. Resetarea unor districte pastorale pentru obiective de evanghelizare mai apropiate de modelul din Biblie și din Spiritul Profetic:

- analiză: district cu mai puține biserici care încorporează zone albe;
- statutul pastorului plantator: cu număr redus de biserici, sarcină de plantare, post cu fișă personalizată;
- unii lideri ai Bisericii în terenul misionar, ca parte din echipe mai mari pentru activități misionare la alegere, pe termen mediu și lung.

„Ca o regulă generală, lucrătorii Conferinței ar trebui să iasă din biserici și să meargă în teritorii noi, folosindu-și aptitudinile primite de la Dumnezeu în scopul de a-i căuta și de a-i salva pe cei pierduți. Pastorii noștri trebuie să plănuiască înțelept, ca niște ispravnici credincioși. Ei ar trebui să înțeleagă faptul că nu au datoria de a se ocupa de bisericile care sunt înființate deja, ci să facă o lucrare de evanghelizare serioasă, predicând Cuvântul și lucrând din casă în casă în locurile care încă nu au auzit adevărul... Ei vor constata că nimic nu este atât de încurajator ca lucrarea de evanghelizare făcută în teritoriile noi. Dacă pastorii ar ieși din activitatea obișnuită, dacă ar merge în teritorii noi, membrii ar fi obligați să poarte responsabilități, iar capacitățile lor ar crește prin faptul că sunt folosite” (Ellen G. White, *Evanghelizare*, ed. cit., p. 304).

Modelul de conducere de la Ierusalim împărțea responsabilitățile între slujbașii hirotoniți: prezbiteri și diaconi. Era un model de organizare pentru viitoarele biserici. Apostolii erau prezbiteri care călătoreau și înființau grupe de credincioși, pe care le încredințau conducerii locale întemeiate de ei. Diaconii slujeau la mese, se rugau și propovăduiau Cuvântul. Apostolii și prezbiterii făceau parte din consiliul de la Ierusalim.

Pionierii adventiști au adoptat modelul Noului Testament. Prezbiterii locali vegheau asupra bisericilor și erau pastorii acestora, iar pastorii aveau teritorii de evanghelizare. De-a lungul secolului al XIX-lea, acest model a fost menținut, cu susținerea Spiritului Profetic. După moartea lui Ellen White, „pastorul stabil” a preluat de la prezbiter funcția de conducere a bisericii locale, iar prezbiterul

a devenit apoi asistentul pastorului.

În prezent, nu avem lucrători hirotoniți în câmpuri noi. Nicio categorie contemporană de lideri nu are încredințată oficial responsabilitatea itinerantă misionară în câmpuri noi. Este încă posibil să restaurăm în parte modelul biblic de conducere în biserica de astăzi (vezi propunerile discutate la sesiunea Conferinței Generale în iunie 2022, [paginile 61-63](#)). O reformă a conducerii bisericii locale în misiune poate fi un catalizator puternic pentru a încuraja o mișcare laică orientată spre misiune, care ar contribui la viitoarea mare renaștere mondială din Apocalipsa 18.

d. reinventare pentru relevanță și supraviețuire:

- mai multă implicare din partea laicilor și specialiștilor;
- Focus-grup și consiliu național de evanghelizare cu persoane de profesii diferite pentru abordări inovative (pastori cu experiență în activitatea socială, primari, profesori, tineri, femei, sociologi, medici, juriști etc.).

3. Idei pentru instruire

- instruirea liderilor de grupe mici;
- 5% din membri se activează și procentul e rezonabil;
- instruire pentru persoane relevante social (profesori, medici, instructori auto, oameni care lucrează în servicii etc.);
- cursuri misionare pentru tineri;
- lideri laici, instruiți cel puțin un an de zile pentru echilibrare teologică și ateliere de întocmire a unui proiect de misiune pe 1 an, 3 ani, 5 ani;
- instruire pentru asistență socială – ce resurse sunt alocate din partea statului pentru intervenții pe care le facem și noi;
- training cu un număr de ore de practică în zone albe pentru studenții Universității Adventus, pastori cu mentori pe teren, specializări la Universitatea Adventus care să sprijine noile obiective misionare în următorii 15 ani;
- instruire în convenție națională cu distribuitori de literatură gratuită din casă în casă pentru revenire după 6 luni cu formular de feedback și ofertă;
- vești misionare românești în format video la Școala de Sabat, pentru acoperire campanii și informare despre proiecte funcționale;
- consiliu național de evanghelizare și comitete de lucru cu 3-5 pastori din fiecare

conferință pasionați de lucrarea în zone albe; doi lideri de misiune pe județ (laic și pastor, eventual medic și pastor);

- module de pregătire pentru prezbiterii interesați;
- cantonament pastoral național pentru misiune, traininguri cu evangheliști din continente unde lucrarea misionară dă rezultate;
- cantonament bianual sau pe regiuni cu mentori, lideri, antreprenori, persoane influente din biserici (prezbiteri, slujbași, profesori, medici, pastori, credincioși etc) – invitați nominal să participe (prezentare program evanghelistic, recrutare resursă umană);
- training pentru pastori plantatori cu modul de sănătate și ore cu medici în centre/spital;
- training pentru pastori care administrează librării și penitenciare;
- module de educație continuă la pastori cu plantatori și misionari;
- la întâlnirile pastorale să fie o parte despre misiune cu experiențe recente.

Playlist
Școala Misionară
de la Stupini:

Resurse de la Conferința Generală:
<https://grow.adventist.org/resources/>;

Conține: instruire pentru predare de studii biblice (6 materiale video), misiune pentru categorii vulnerabile, cum să prezinți seminare în școli, experiențe de plantare de grupe și biserici (8 materiale video), cum să abordezi ortodocșii practicanți, granițele juridice ale misiunii, tabăra de misiune cu Alejandro Bullón, metode din misiunea externă.

Motivație

- nu avem atât de mult nevoie de motivație, cât de pocăință (reconsacrare): un om născut din nou are spirit misionar;
- 10% dintre membrii din registre înseamnă circa 5 000 de credincioși adventiști cu potențial misionar de minimum o jumătate de zi pe săptămână;
- mesajul pocăinței și al îndreptăririi prin credință aduce motivația cea mai bună: iubirea Domnului Isus în noi trezește iubirea noastră față de semenii;

- redeșteptarea și reforma sunt varianta nucleară de evanghelizare, programul Duhului Sfânt, prin care lucrăm în dependență totală de Dumnezeu;
- este ideal să înțelegem la nivel administrativ care sunt piedicile care au ținut puterea Duhului Sfânt departe de biserică și să le înlăturăm;
- continuarea practicii din unele conferințe de a susține financiar misiunea comunităților;
- este ideal să facem evanghelizare acum, când avem cele mai avantajoase condiții legislative din istoria României, când credincioșii adventiști trăiesc mai bine decât în oricare altă perioadă din trecut;
- algoritmul istoric de creștere a Bisericii Adventiste a avut trei factori principali: (1) intenție misionară; (2) context favorabil; (3) natalitatea din rândul familiilor de credincioși. Putem influența doar (1).

Idei pentru echipe

- Consiliul Național de Evanghelizare, cu circa 30 de membri: pastori și directori, laici de diferite profesii (cadre didactice și medicale, marketeri, asistenți sociali, antreprenori etc.), tineri și surori; comisii similare de lucru la nivel de județe sau conferințe; aceste comitete au și responsabilitatea de a consilia implementarea diferitelor obiective și de a concepe planuri cu sarcini mai detaliat definite;
- 3-5% din adventiști pot fi mobilizați și puși în grupuri pentru comunicare săptămânală;
- după prezentări și apel public, putem avea circa 3 000 de adventiști care să fie lideri în misiune;
- grupa pastorelor care acceptă să adopte o localitate sau un sat dintr-o zonă albă și care delegea din atribuțiile administrativ-pastorale către prezbiteri și slujbași;
- apel pentru lideri din conferințe și Uniune pentru modele și impuls (activitate de studii biblice, prin relație personală de durată, sau participare într-un proiect de plantare, parte din echipe de lucru);
- activarea unor pastori pensionari: dacă avem 10 pastori în 10 orașe care lucrează minimum 1 an de zile, e un impact);
- mutarea unor familii cu influență ca vectori sociali în zone albe (sfatul lui Ellen White);
- susținere de proiecte pe grupul de rugăciune unită;
- să dublăm numărul membrilor implicați în misiune directă și numărul misionarilor voluntari și al distribuitorilor de literatură gratuită.

Calendar

- 2025 – dezbateri, consultare în plen general cu reprezentanți ai Bisericii din toată țara și lansare oficială a programului prin întâlniri cu pastori, cu prezbiteri și slujbași, cu echipa de organizare;
- 2025 – atribuire de regiuni și localități, bază de date cu voluntari, angajați și coordonatori;
- 2025 – începerea unor proiecte pilot cu implicarea unor pastori și biserici;
- anual – cantonament și tabără dedicată instruirii pentru evanghelizare;
- lansarea publică a anilor misionari cu rapoarte și obiective anuale;
- întâlniri naționale bianuale de 3-4 zile pentru instruire, experiențe, părtășie etc., cu practică și mentorare pe teren;
- folosirea weekendurilor și a după-amiezilor de Sabat pentru ieșiri pe teren în grupe organizate; exemplu: Sabatul de misiune – într-un Sabat, o dată la 1-3 luni, toată comunitatea iese pe teren câteva ore.

Notă: o singură grupă înființată în 5-7 ani de fiecare pastor și încă una înființată de fiecare district înseamnă, în 15 ani, o schimbare ireversibilă.

Metode

Cele mai bune metode pornesc de la împlinirea nevoilor oamenilor cu care lucrăm, nu din cărți sau din manuale de misiune. Metodele ideale izvorăsc din dragoste, din contribuția echipei și dintr-un mediu de rugăciune stăruitoare. Societatea românească resimte nevoi generale, dar și particulare, în funcție de specificul localității. Ca răspuns, noi avem resurse limitate, de aceea să comparăm mai întâi ce pot oferi oamenii noștri cu realitatea din teren și să începem să lucrăm cu puterea pe care o avem (Judecătorii 6:14). Este prioritar să cunoaștem nevoile celor pe care vrem să îi slujim și să avem echipe multidisciplinare de lucru. Misionarii accesează studii, statistici, cercetări sociologice, resurse din presă sau din media pentru a înțelege mentalitatea oamenilor pe care doresc să îi abordeze.

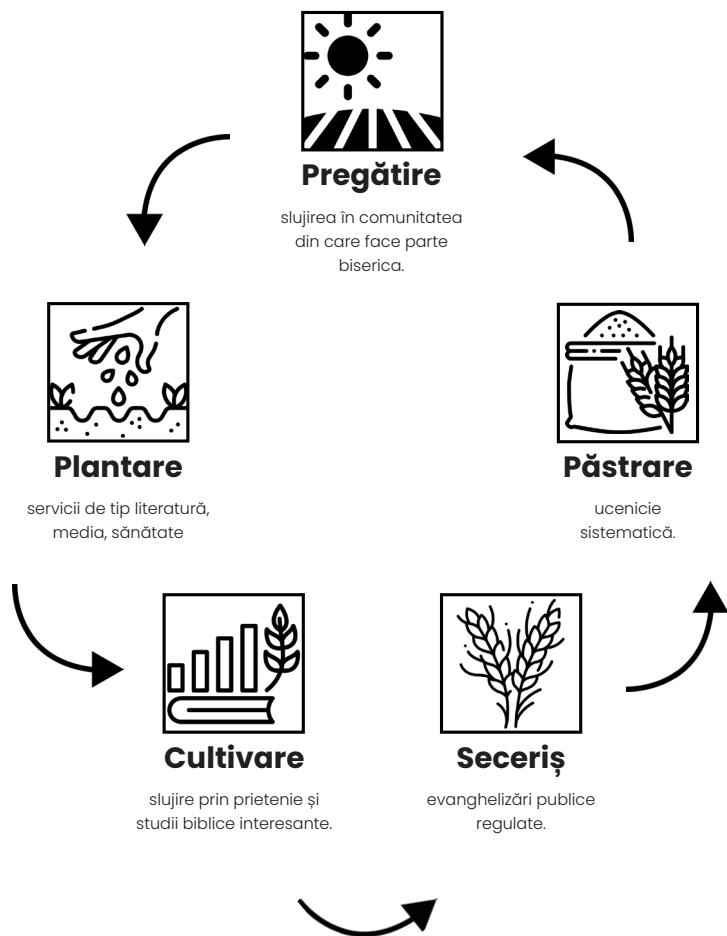
„Cercetați metoda de abordare. – Lucrarea de câștigare a sufletelor pentru Hristos cere o pregătire atentă. Nimeni nu poate intra în slujba Domnului fără instruirea necesară și,

în același timp, să se aștepte la un mare succes... Arhitectul vă va spune cât de mult timp i-a luat să înțeleagă cum trebuie să facă planul unei clădiri frumoase și confortabile. La fel este în toate profesiile pe care le practică oamenii. Oare slujitorii lui Hristos ar trebui să manifeste o atenție mai mică față de pregătirea pentru o lucrare infinit mai importantă? Ar trebui ei să fie niște ignoranți cu privire la căile și la mijloacele folosite pentru câștigarea de suflete? Această lucrare necesită o cunoaștere a firii omenești, un studiu atent și o gândire pătrunzătoare, precum și rugăciune stăruitoare pentru a ști cum să-i abordezi pe oameni pentru a le prezenta marile subiecte legate de binele lor veșnic” (*Ibidem*, p. 102).

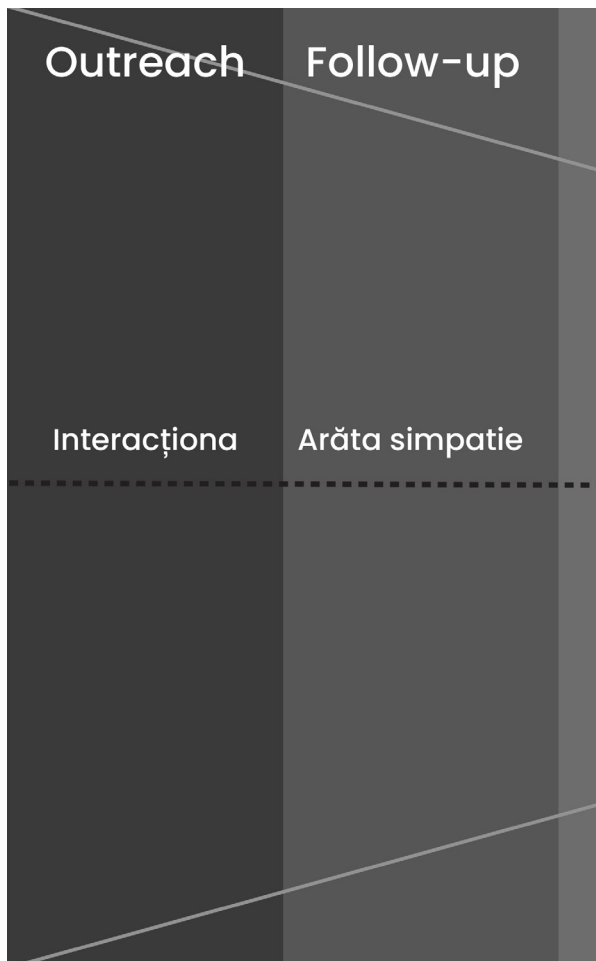
„Hristos a folosit metode variate. – Din metodele de lucru ale Domnului Hristos putem să învățăm multe lecții valoroase. El nu a folosit doar o singură metodă, ci a căutat să câștige atenția mulțimilor pe căi variate și apoi le-a vestit adevărurile Evangheliei” (*Ibidem*, p. 98).

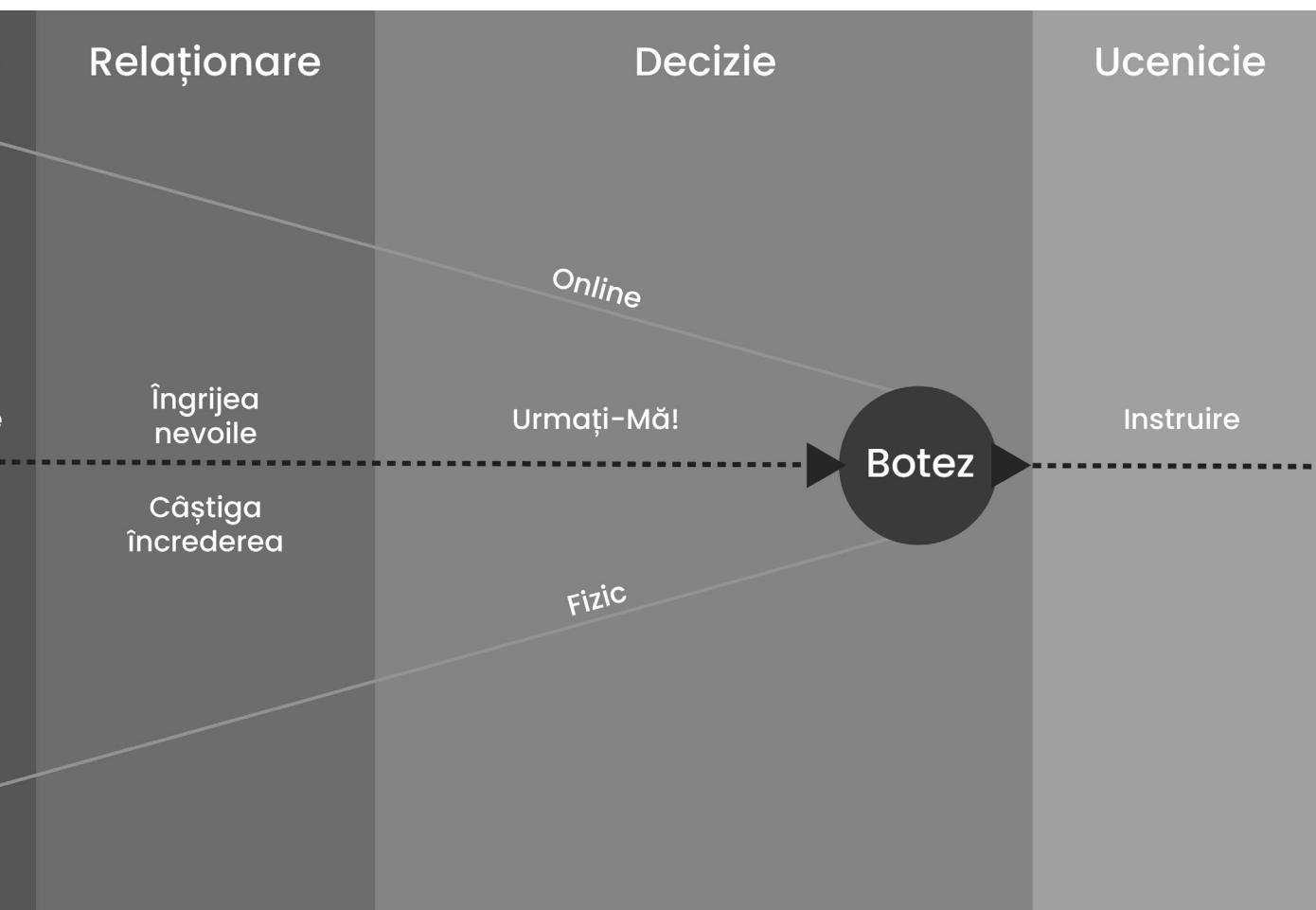
„Concepeți planuri noi și neobișnuite – Fiecare lucrător din via Domnului să cerceteze, să plănuiască și să conceapă metode pentru a ajunge la oameni acolo unde se află ei. Trebuie să facem ceva ieșit din comun. Trebuie să atragem atenția. Să fim cât se poate de stăruitori. Ne aflăm chiar în pragul unui timp de necaz și strâmtorare la care cu greu am visat” (*Loc. cit.*).

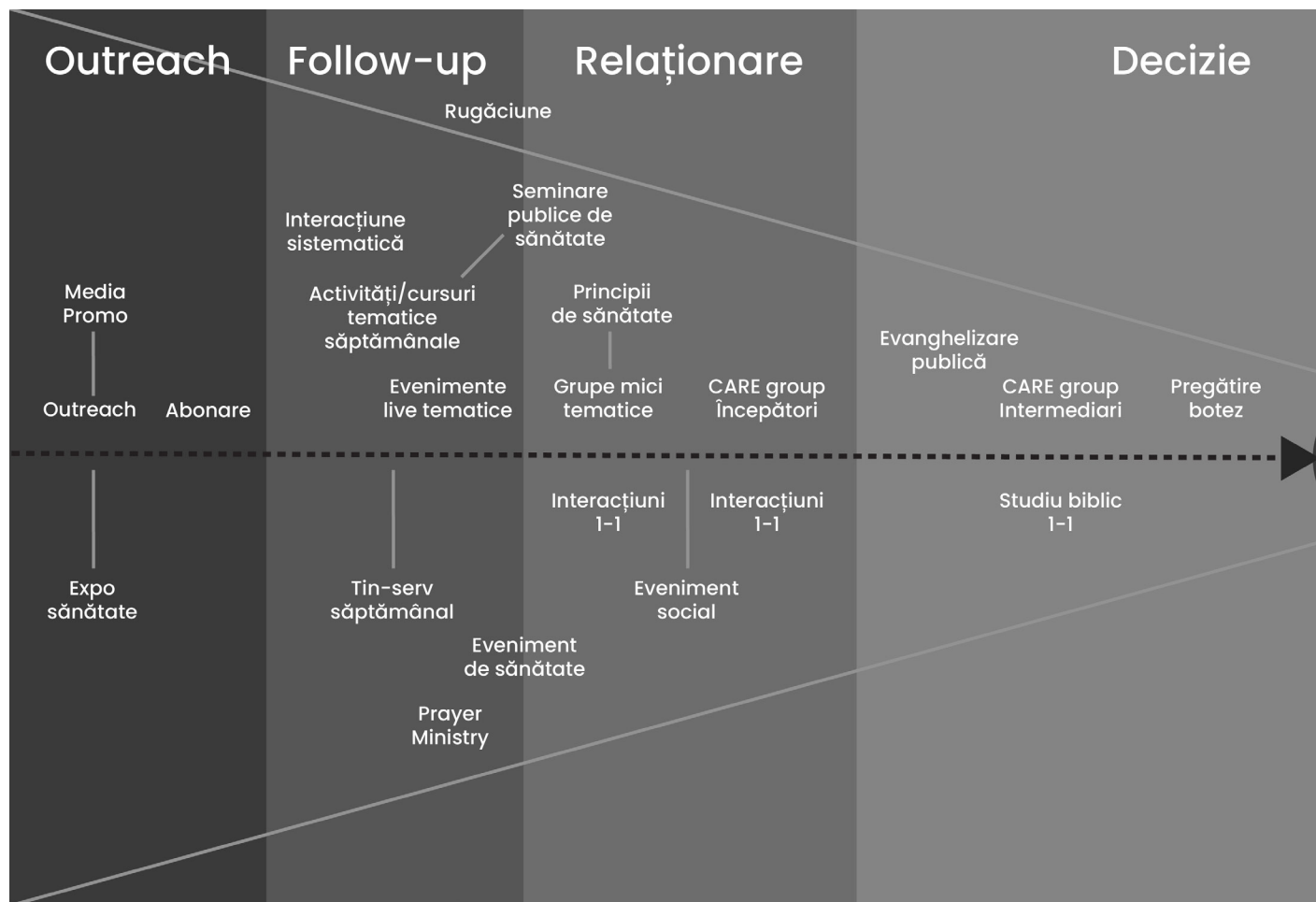
„Din lumina care mi-a fost dată de Domnul, am să le prezint fraților noștri o avertizare. Oare generalii înțelepți nu păstrează secretul acțiunilor lor, ca nu cumva vrăjmașul să cunoască planurile lor și să le contracareze? Dacă vrăjmașul nu le cunoaște acțiunile, ei vor avea un avantaj. Trebuie să cercetăm terenul cu atenție și să nu credem că este necesar să folosim aceleași metode în toate locurile. Dacă vom acționa înțelept, fără nici o urmă de îngâmfare și fără să-i provocăm pe vrăjmași, dacă vom promova adevărurile unuia după altul, adunând învățăturile cele mai importante pentru suflete, Domnul Se va îngriji de rezultate” (*Ibidem*, pp. 99–100).

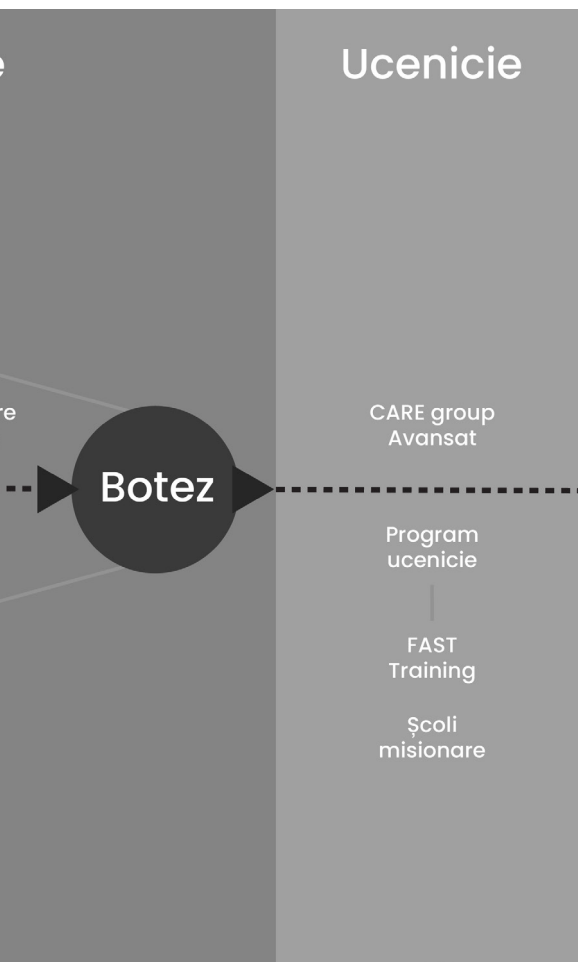

<https://grow.adventist.org/>

Faze esențiale:

1. Pregătirea terenului inimii prin prietenie și slujire.
2. Plantarea seminței prin conversații spirituale sau prin literatură și media.
3. Cultivarea interesului spiritual prin studii biblice.
4. Seceriș prin decizii luate în urma apelului de a-L urma pe Hristos și de a fi botezat.
5. Păstrarea recoltei prin ucenicie continuă a noilor credincioși.

Pentru ca o biserică să poată crește, e nevoie de activități de evanghelizare în toate fazele procesului de ucenicie. Astfel, toate bisericile locale sunt încurajate să aibă 5 obiective de slujire:

1. Pregătire – slujirea în comunitatea din care face parte biserica.
2. Plantare – servicii de tip literatură și media.
3. Cultivare – slujire prin studii biblice interesante.
4. Seceriș – evanghelizări publice regulate.
5. Păstrare – ucenicie sistematică.

Model A cu etape de plantare

- a.** slujire în funcție de nevoi;
- b.** prietenie și relații de calitate;
- c.** studii biblice în familie;
- d.** formarea unei grupe de studiu și închinare;
- e.** organizarea noii biserici și asistență a noilor membri în formarea pentru misiune și slujire.

Model B cu etape de plantare

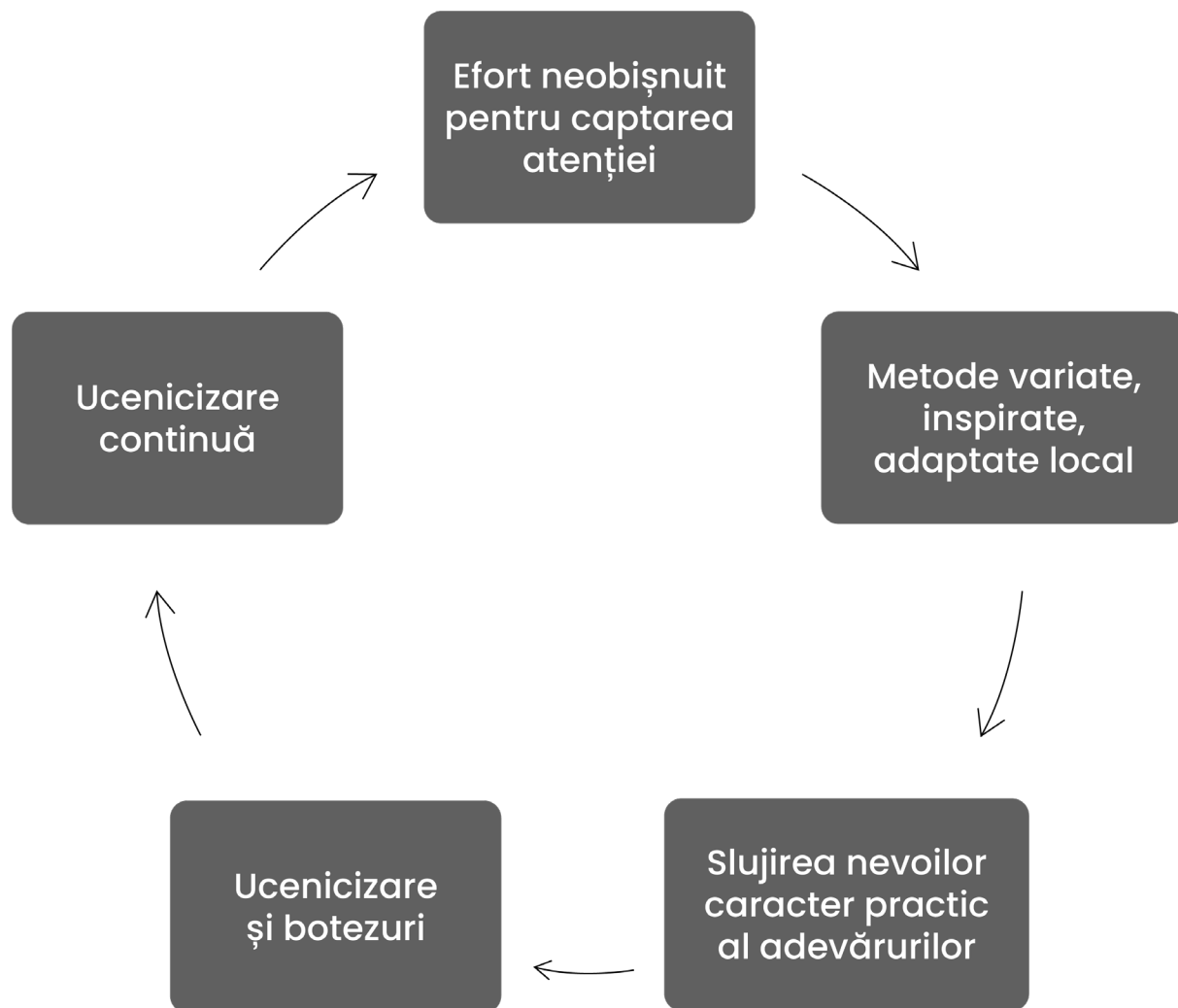
- a.** abordarea localității în primii ani, pentru formarea unei structuri solide a relațiilor și pentru dezvoltarea încrederii (proiecte medicale, sociale, educaționale, împreună cu factori locali);
- b.** dezvoltarea relațiilor obținute (pentru a începe studii biblice în familie);
- c.** conducerea celor care doresc să îl urmeze pe Hristos de la studiile din familie la formarea unei grupe de închinare;
- d.** motivarea și implicarea noilor membri în misiune (activarea lor ca ucenici în noua biserică);
- e.** formarea bisericii și încredințarea ei unui district cu un pastor misionar.

Cuvinte-cheie: împreună, încredere, slujire.

Resursă de bază – este important să avem o echipa de sprijin pe teren și o biserică susținătoare. Pe lângă instruirea misionarului, să căutăm o zonă albă deschisă.

„Talentul câștigă meciuri, însă munca în echipă și inteligența câștigă campionate” (Michael Jordan).

Metode incipiente de pătrundere în zone albe

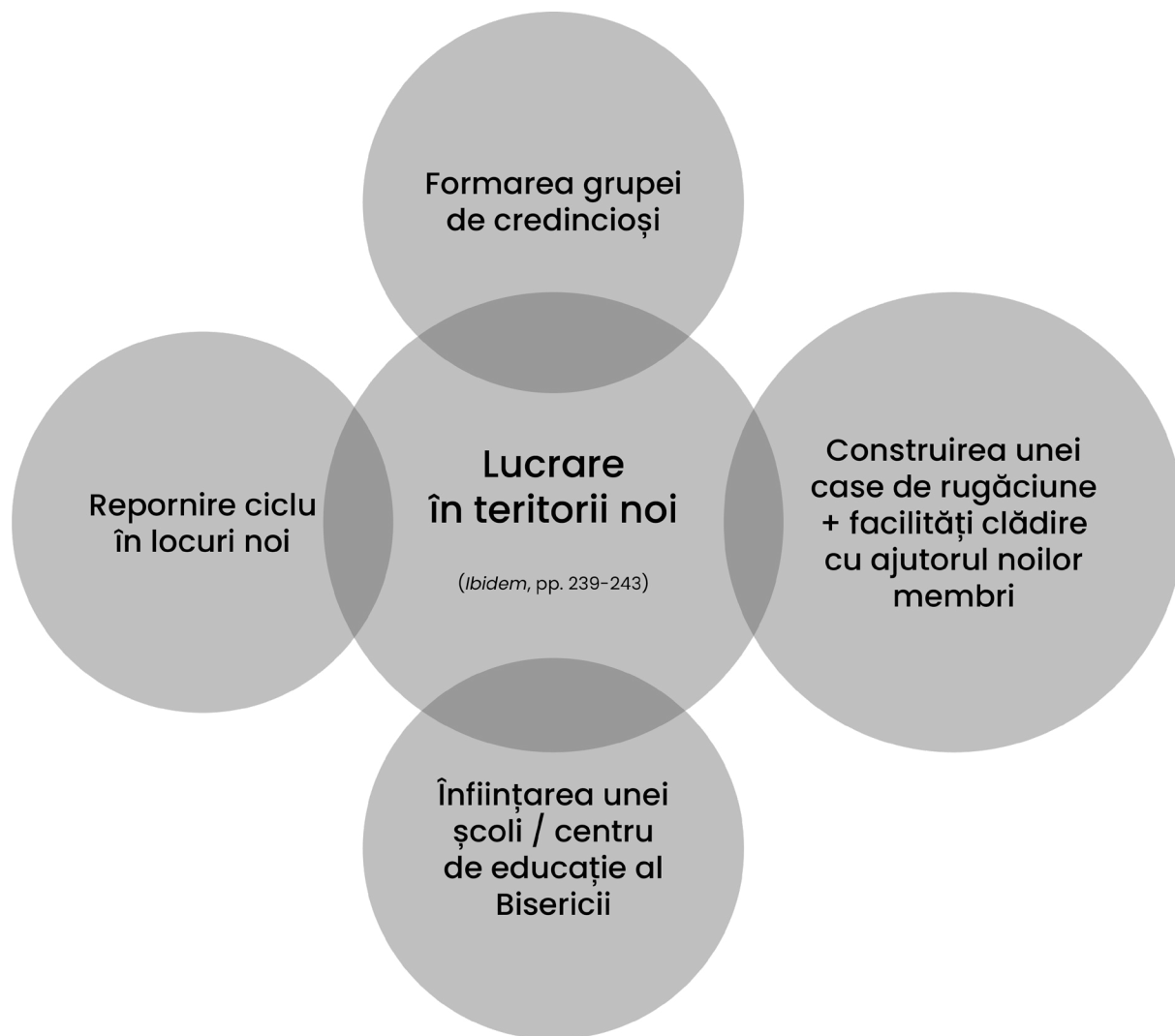

„Prin metode neobișnuite. – [...] oamenii nu pot fi făcuți să fie interesați doar prin eforturi obișnuite. Slujitorii rânduiți de Dumnezeu vor găsi că este necesar să depună eforturi neobișnuite pentru a atrage atenția mulțimii. Când reușesc să adune un mare număr de oameni, ei trebuie să prezinte solii al căror caracter este într-un totul diferit de cele obișnuite, așa încât oamenii să fie sensibilizați și avertizați. Ei trebuie să folosească orice mijloc ce poate fi conceput pentru a face adevărul să iasă în evidență într-o modalitate clară și distinctă. [...]

Sinceritatea simplă a atras un număr mare de oameni. – Soliile pline de har erau făcute să se potrivească ascultătorilor Lui. Știa «să-l învieze cu vorba pe cel doborât de întristare», căci harul era turnat pe buzele Lui, ca să le poată transmite oamenilor comorile adevărului în chipul cel mai atrăgător. El avea tact ca să întâmpine mintea plină de prejudecăți și îi surprindea cu ilustrații prin care le câștiga atenția. Prin imaginație ajungea la inimă. Ilustrațiile Lui erau luate din lucrurile vieții de zi cu zi și, cu toate că erau simple, aveau în ele un înțeles minunat de adânc. Păsările cerului, crinii de pe câmp, sămânța, păstorul și oile – cu aceste exemple, Hristos a ilustrat adevăruri nemuritoare, iar după aceea, ori de câte ori aveau să vadă aceste lucruri ale naturii, ascultătorii Lui își reaminteau de cuvintele Sale. Ilustrațiile lui Hristos repetau neîncetat învățăturile Lui. [...]

Atunci când caracterul practic al adevărului le este prezentat oamenilor cu putere și dragoste, sufletele vor fi convinse, deoarece Spiritul Sfânt al lui Dumnezeu va impresiona inima lor” (*Ibidem*, pp. 97–99).

Etape de lucru în teritorii noi

Casele de rugăciune trebuie să fie modeste, trainice, simple și în bună ordine, frumoase, dar nu extravagante, cu toate facilitățile necesare. Ele funcționează ca monumente de aducere aminte pentru Dumnezeu și pentru adevăratul Sabat al lui Dumnezeu. Făgăduința este că în unele orașe vor fi oferite săli publice spre vânzare la prețuri avantajoase.

„Lucrătorii dintr-un teritoriu nou nu ar trebui să se simtă liberi să părăsească locul până când comunitățile date în grija lor nu au fost înzestrate cu facilitățile necesare. Nu numai că ar trebui să se construiască o casă de rugăciune modestă, dar ar trebui să se facă toate aranjamentele necesare pentru înființarea unei școli permanente a bisericii. [...] Când începem lucrarea într-un teritoriu, adunăm o grupă de credincioși, o consacram lui Dumnezeu, iar apoi îi chemăm pe membrii ei să ni se alăture în construirea unei case de rugăciune modeste. După aceea, când biserica este construită și consacrată Domnului, plecăm mai departe în alte teritorii. Cuvântul clar și precis care ne-a fost adresat este: «Mergeți înainte», și îndată ce solia de avertizare a fost vestită într-un loc, după ce bărbații și femeile s-au ridicat pentru a continua lucrarea începută acolo, noi plecăm în alte locuri nelucrate ale viei Domnului” (*Ibidem*, pp. 302–303).

Sănătate

„Ca un mijloc de a birui prejudecata și de a câștiga intrarea la mințile oamenilor, trebuie să se facă lucrare misionară medicală nu numai în unul sau două locuri, ci în multe locuri unde adevărul n-a fost încă proclamat. [...] Lucrarea aceasta va doborî prejudecățile cum nimic altceva nu o poate face” (*Ibidem*, p. 410).

- pachet cu carte și seminare *Idei creative* pentru copii, tineri și adulți;
- *Creative* – pachet similar cu *Idei creative*, alternativă la NEW START, pentru copii până la gimnaziu, de la Advent Health; conține resurse și program detaliat în format digital; există variantă și pentru liceu;
- printuri/broșuri/pliante cu mesaj de sănătate (în rural);
- expoziție de sănătate cu standuri despre principiile adventiste de sănătate și măsurători gratuite ale tensiunii arteriale, oximetriei, indicelui de masă corporală, vârstei biologice etc.;
- „Din grijă pentru tine” – cabinete mobile pentru analize, ecografii și consultații gratuite;
- cluburi cu tematică de sănătate;
- chestionarul „Roata vieții”, de la Herghelia, pentru evaluarea stării de sănătate;
- distribuirea revistei *Viață+Sănătate*;

- Orașelul Sănătății pentru copii;
- Caravana Sănătății;
- expoziție NEW START sau CREATIVE;
- expoziție Blue Zone (despre stilul de viață adventist din Loma Linda și din România; standuri cu recuzită care prezintă legile sănătății, istoria fulgilor de cereale, lupta adventistă antidrog, martori vii despre ce înseamnă meditația și studiul zilnic, odihna săptămânală etc);
- crosuri, marșuri (de exemplu: marș antifumat, cros „Alerg pentru mama”);
- donare de sânge;
- tabără de sănătate;
- campania antifumat „Renunți și câștigi”;
- medicul misionar („Nu există un câmp misionar mai important decât cel ocupat de medicul credincios, temător de Dumnezeu. Nu există un alt domeniu în care omul să poată face mai mult bine sau în care să poată câștiga mai multe nestemate care să strălucească în coroana bucuriei lui” [Ellen G. White, *Mărturii pentru biserică*, traducere de Gianina Floricel, ed. cit., *Viața și Sănătate*, București, 2016, vol. 5, pp. 381–382]);
- broșură pentru evanghelizare prin sănătate;
- conferințe antidependențe.

Domeniul religios

- pentru prim contact: reclame tv și radio, sondaje de opinie, reclamă la librăria creștină Sola Scriptura, ofertă de Biblie (print, digital/instalare aplicație din partea unor echipe de tineri, audio cadou pe stick sau CD), broșuri, cărți, carduri cu coduri QR, ofertă de măsurători pentru sănătate, ofertă de cursuri biblice, discuție la poartă, rugăciune, mărturie personală;
- Biblii gratuite cu condiție de răspuns la întrebări (vezi model freebible.uk);
- Biblia audio pentru nevăzători, navetiști și persoane ocupate;
- expoziții de Biblii vechi și noi;
- concursuri de lectură și studiu biblic;
- Biblia, cadou pentru intelectuali de Crăciun, Paște sau în alte circumstanțe;
- „A doua Biblie” – stand de colportaj și campanie în librării pentru cumpărarea și dăruirea unei Biblii, pentru cine nu are;
- club de lectură a Bibliei („Ai curaj să citești Biblia?” – studiu cu dezbateri și mâncare);
- studii biblice video și online;
- program de citit Biblia la rând;
- studii despre profeție („Apocalipsa” și „Biblia spune” – probabil cele mai populare seminare adventiste din România)

- simpozion de libertate religioasă cu preoți locali;
- cărtică adventistă pentru distribuire în masă, pliant despre profeții;
- vizite din casă în casă;
- campanie de distribuire de literatură;
- grupe mici, de studiu biblic și părtășie, ca formă de slujire completă (împlinesc nevoia de relații, au un moment spiritual la fiecare întâlnire, răspund la nevoi sociale, de cunoaștere etc) – întrunirile în familii sau în spații reduse nu induc așteptările asociate unui program public de înaltă calitate; sunt mai ușor de condus și întreținut;
- campanie de colportaj cu accent pe relații și pe colectare de contacte;
- promovarea filmului „Cine sunt adventiștii”, reclamă plătită pe Facebook pentru o anumită arie geografică;
- campanie TV de promovare a Bibliei; campanie de Biblie în sate – radio și digital;
- reclamă la o anumită emisiune de la Speranța TV/Radio Vocea Speranței;
- concert de muzică religioasă de sărbători;
- călătorie misionară IMPACT;
- expoziție în zonă pietonală cu cort al Sanctuarului sau statuia din Daniel 2;
- dezbateri interconfesionale cu reprezentanți locali;
- în cazul plantării, o echipă de bază să petreacă timp împreună pe teren în cercetare câteva săptămâni sau luni, să vadă ce nevoi sunt și să planuiască împreună strategia;
- există mai multe tipuri de evanghelizare: destinată ortodocșilor practicanți, evanghelizare prin muzică, prezentări de tip sănătate + religie, dezbateri, tematice (istoria mântuirii, Crezul creștin, mesajul celor trei îngeri), în format TedX intensiv (discurs + mărturie + discurs + mărturie etc.), evanghelizări ținute de copii, tineri, laici; evanghelizările să conțină mesajul adventist în Isus Hristos și doctrinele specifice, împreună cu un mesaj de vindecare (sănătate) și speranță;
- ofertă de asistență religioasă – rugăciune pentru casă, copii, familie, slujbe și ceremonii.

Domeniul social-religios

- relații personale; metodele Domnului Isus sunt simple, directe și nu implică bani (vezi trimiterea ucenicilor, bazată pe relații personale, nu pe resurse financiare);
- lucrare personală;
- lucrare pentru marginali, pentru cei săraci: „M-a uns să le vestesc săracilor Evanghelia, M-a trimis să-i tămăduiesc pe cei cu inima zdrobită, să le propovăduiesc robilor de război slobozirea, și orbilor – căpătarea vederii, să le dau drumul celor apăsați și să vestesc anul de îndurare al Domnului” (Luca 4:18-19);
- proiecte umanitare în comunitatea locală;

- asistență pentru familii care au pe cineva la penitenciar (accesează resurse ASUP), persoane cu dizabilități (ajutor din rețeaua „Ridică-te și umblă!”);
- școli biblice de vacanță și lucru cu copiii;
- echipe multidisciplinare: pastor, medic, asistent, profesor, constructor, voluntar social, nutriționist, terapeut, muzician, asistent social (o minimă instruire cu ce putem accesa din partea statului);
- metode de tip caravană multidisciplinară (vezi „The Morning Star”, ambarcațiunea lui Edson White, care era multifuncțională: barcă, școală, capelă, bucătărie, dormitor, laborator foto);
- echipa multidisciplinară cu pastor, asistent social, doctor, muzicieni, pentru sport etc. (rezultatele depind de coeziunea grupului de lucru);
- informare și colaborare cu primăria și implicare online printr-un grup de acțiune/ inițiativă pentru localitatea respectivă (pe Facebook);
- Orașelul Copiilor;
- biblioteca mobilă;
- programe pentru femei („Mamă de Oscar”, „Balsam pentru suflet de femeie”, „Pentru tine și copilul tău”, „Răsfăț pentru suflet de femeie”, „Doamne de excelență”, „Ziua Mamei” etc.);
- de două ori pe an: expoziție/târg cu mai multe standuri de prezentare/concursuri și activități pentru copii + mâncare; poate fi tematică biblică – ceai, mâncare, băutura cu rețete/arome biblice; vezi cele patru evenimente publice din oferta Sola Scriptura;
- tabără de sănătate și familie;
- serie de prezentări PowerPoint, cu implicarea tuturor credincioșilor – <https://grow.adventist.org/wp-content/uploads/2018/10/TMI-Presentations-English.zip>.

Domeniul social

- intervenții în cazuri observate direct sau primite de la asistența socială, obligatoriu în colaborare cu primăria; de preferat, activități pe termen mediu pentru creșterea influenței în zonă (de exemplu: reparația sau construcția de locuințe): „Ți s-a arătat, omule, ce este bine! Și ce alta cere Domnul de la tine decât să faci dreptate, să iubești mila și să umbli smerit cu Dumnezeuul tău?” (Mica 6:8);
- care e cea mai mare problemă din localitate – răspunsul primarului, răspunsul învățătorului, răspuns personal prin observație;
- grupe mici de acțiune cu oameni adventiști și neadventiști, implicate în viața comunității („urmăriți binele cetății”);
- grup de inițiativă cu oameni de bine din localitate pentru slujirea celor vulnerabili, în criză etc. + anual Gala Recunoștinței (premii pentru cei mai buni profesori, elevi, firme susținătoare etc.);

- „Încalță un copil pentru iarnă!”;
- „Zi de bine”;
- „Lecții de zbor pentru boboci”;
- „O carte pentru fiecare autoritate”;
- concursuri școlare;
- o masă caldă (pe săptămână sau la două săptămâni);
- cursuri de calificare într-o meserie;
- asistență pentru întocmirea dosarului pentru pensie (cazuri cu mari probleme, neasistate social);
- traininguri sau seminare pentru personalul din firmele mici, locale;
- programe antidrog cu ajutorul poliției locale (seminare, conferințe, luptă împotriva dependențelor, stand cu ochelari VR la târguri sau sărbători);
- tabere și activități sportive, tabere/cluburi de Licurici, Exploratori, Companioni;
- tabere de vară și de iarnă, ca final de program derulat anterior timp de câteva luni;
- notă pentru activități sociale: abordați nevoile urgente, nu suntem în primul rând constructori! Susținerea unei familii e limitată în timp, deoarece preluăm și alte cazuri; unii misionari asistă social maximum 6 luni, după care înlocuiesc cazurile;
- abordări în relație cu primăria: pornim de la nevoi locale; de exemplu: familii ale deținuților, foști deținuți, săraci, persoane cu dizabilități, meditații pentru copii, susținerea elevilor supradotați și cu posibilități materiale reduse, victime ale violenței, dependențe, cele mai numeroase familii, banca de produse ADRA;
- publicitate video outdoor și bannere pentru promovarea valorilor, programelor, site-urilor, aplicațiilor sau instituțiilor adventiste;
- programe de sărbători locale și naționale, zilele orașului (concert umanitar).

Domeniul educațional

- Eticheta și Respiro School – resursă cu 100 de seminare în școli pentru elevi și tabere anuale pentru profesorii sau școlile participante;
- educație pentru părinți (școala părinților, cu marketing în social media; seminare pentru relația părinți – copii, formare pentru părinți);
- „Vreau la școală” – sistemul de intervenție ADRA România;
- tabere de Licurici, Exploratori, tineri (ieșiri la centre de tineret, excursii de weekend);
- pregătire suplimentară pentru elevi în ziua de duminică (părinții îi aduc pe copii);
- meditații școlare gratuite și activități de tip afterschool;
- școli biblice de vacanță;
- cultural: tinerii din urban doresc cluburi de carte (discuție moderată de noi despre lecturi, creații locale sau analiza creștină a literaturii) – vezi detalii de la AMiCUS;

- drumeții benefice pentru socializare în rândul copiilor și al tinerilor – e o piață în creștere pentru generația de sticlă; de exemplu: excursii pe munte cu grupa de prieteni; există training pentru conversații la Departamentul de Tineret (de exemplu: cărți Dixit – alege imagini care te reprezintă, spune ce admiri la cel de lângă tine etc.);
- centru educațional multifuncțional, foarte căutat în localitățile mici și lângă orașele mari (vezi detalii la domeniul urban);
- plata taxelor școlare la o instituție adventistă pentru un copil neadventist.

Domeniul online

- <https://www.adventist.digital> – strategia digitală globală pentru misiune adventistă;
- metodă primară – promovare plătită pentru videoclipuri de tip evanghelizare într-o strategie teritorială;
- Academia Speranța – cursuri biblice + chatbot;
- resursă a Departamentului Web – platformă internă de comunicare pentru misionarii digitali – Uniune;
- resursă – fișă de post pentru alegerea de misionari digitali;
- dezvoltare de influenceri adventiști.

Oamenii păcii

- persoane cu care să dezvoltăm relații de colaborare și prietenie: intelectuali, clasa superioară, cei bogați (vezi sfaturile din Spiritul Profetic), cei săraci, needucați, discriminați (nenorociți, văduve, orfani, copii defavorizați), autorități locale (primărie, poliție, asistență socială);
- „oamenii păcii” – familii de echilibru în localitate, care sunt poli de influență („În orice cetate sau sat veți intra, să cercetați cine este acolo vrednic și să rămâneți la el până veți pleca. La intrarea voastră în casă, urați-i de bine; și dacă este casa aceea vrednică, pacea voastră să vină peste ea; dar dacă nu este vrednică, pacea voastră să se întoarcă la voi. Dacă nu vă va primi cineva, nici nu va asculta cuvintele voastre, să ieșiți din casa sau din cetatea aceea și să scuturați praful de pe picioarele voastre” [Matei 10:11-14]).

Metode ulterioare pentru activitatea în zonele albe

(Totul pentru Evanghelie; totul pentru localitatea X)

- activități de weekend cu mobilizarea unor grupuri de adventiști (după-amiezile de sâmbătă și duminicile);

- discuții pe stradă cu oamenii (urmărim contactul personal, oamenii au nevoie să stea de vorbă cu ascultători empatici și credincioși);
- rugăciune cu persoanele interesate;
- tabere sau campanii ample de câteva zile pentru slujire în localitate cu zeci de voluntari, în echipe diferite;
- echipe de lucru în localitate cu invitarea de voluntari neadvențiști;
- tabere cu profil misionar pentru copiii și tinerii din localitate;
- relații personale cu toți cei interesați, inclusiv cu cei nereligioși; prietenia să fie la același nivel și cu cei care se opun religiei;
- școli biblice de vacanță și programe de tip afterschool sau meditații școlare;
- metode originale, creative și personalizate, așa cum sunt darurile Duhului Sfânt – metodele lui Edson White, fiul lui Ellen White, misionar pentru oamenii de culoare, autor de abecedar creștin; el a construit un vas maritim multifuncțional, cu școală, laborator foto, capelă, spații de dormit, bucătărie;
- metode culese de la departamentele Tineret, Comunicare, Asociația Pastorală, Publicații, Educație, Misiunea Femeii și Impact România;
- în rural, învățături scurte în deplasare prin sat, dialog și mesaj în grupuri improvizate (vezi „târgurile” din Marcu 1:38);
- dezbateri biblice interconfesionale publice, deschise;
- program săptămânal de muzică adventistă (concerte de imnuri) în sate retrase, cu muzicieni profesioniști;
- echipe multidisciplinare: pastor, medic, asistent, student, profesor, constructor, voluntar social, nutriționist, terapeut, asistent, muzician (profesii și vârste diferite) – echipa de acțiune în localitatea respectivă funcționează ca un comitet al lucrării;
- grup de tineri în misiune;
- mutarea unor familii adventiste într-o zonă albă, conform recomandărilor lui Ellen White.

Două tipuri de abordări

A. Evanghelizare scurtă (un episod)

În sate, 10-20% din oameni vor veni să asculte mesaje religioase. Putem lucra punctual într-o localitate, fără să revenim neapărat în zonă. Nu urmărim plantarea sau formarea unei grupe de credincioși, ci doar propovăduirea, mărturia, în cadrul unei caravane de misiune („România pentru Hristos”, de exemplu), iar pe Hristos Îl propovăduim în toate doctrinele.

Să oferim milioane de broșuri sau pliante. Pentru bătrâneii de la țară, pot fi Fericirile, Cele Zece Porunci, un mesaj despre învierea lui Hristos, ideea că Isus revine, despre odihna

Sabatului etc. Fiecare material să aibă un apel, o chemare la acțiune, cu o ofertă concretă de înscriere pentru cei care doresc mai mult. Exemple: cursuri biblice, numere de telefon, aplicații adventiste pentru telefonul mobil, Radio Vocea Speranței, Speranța TV, librăria din regiune, școala adventistă, filmul despre adventiști, alte pliante etc.

Acest episod de evanghelizare e potrivit pentru localitățile și cătunele care nu sunt aproape de o biserică mare. Acolo nu angajăm plantator și dăm mărturie cât de bine putem, deoarece există județe cu doar câteva sute de adventiști și biserici îndepărtate.

Ne dorim o colaborare cu primăria și informare oficială că venim de la adventiști, că vrem să promovăm sănătatea, să ajutăm social, să nu intrăm în conflicte. Cerem un spațiu pentru întâlniri (teren de sport sau cămin cultural sau târg) și cazuri sociale pentru intervenții.

Se poate organiza și o campanie mare, de exemplu „Dobrogea pentru Hristos”. Tinerii merg vara, bătrânii – toamna sau primăvara, adulții – iarna. Mărturisim în zonele acelea cu echipe mari de voluntari veniți de peste tot, iar campaniile sunt acoperite în media adventistă.

„Locurile noi sunt cele mai bune — Locurile cele mai bune pentru lucrare sunt acelea unde adevărul nu a fost propovăduit niciodată. Adevărul trebuie să pună stăpânire pe voința acelor care nu l-au auzit niciodată. Ei vor înțelege vinovăția păcatului, iar pocăința lor va fi deplină și sinceră. Domnul va lucra în inimile care nu au fost sensibilizate în trecut și care până acum nu au înțeles gravitatea păcatului” (Evanghelizare, ed. cit. p. 14).

B. Evanghelizare lungă și/sau plantare

Obiectivul este să dăm mărturie dincolo de stradă, dincolo de ușă. Conform diagramei de la paginile 22-25, oferim mai întâi servicii de educație, sănătate și asistență socială. Lucrăm într-o echipă, într-un grup care să aibă influență în localitate, folosindu-ne de resurse locale și de oameni de bine din localitate. Ulterior pot fi dezbateri pentru minte (podcasturi, conferințe), apoi teme spirituale. Dacă avem cluburi de educație, familie și sănătate cu zeci de oameni care s-au apropiat de noi, vom avea un excelent bazin de resursă umană, deci vom putea face oferta pentru carte adventistă și religie, pentru cei interesați. Nu amestecăm lucrurile: dacă promitem că oferim sănătate, nu vorbim despre religie. Dar avem ofertă cu cluburi de spiritualitate și Biblie.

Centrul de influență dă rezultate în salvarea de suflete după 5 ani. Orice biserică de peste 100 de membri poate coordona un centru de influență într-o zonă albă, într-un cartier de oraș sau într-o localitate (curs de limbi străine, IT, analize, programe pentru mămici, gătit,

consiliere pentru dependente, persoane singure etc.). După 2-3 ani, dacă faci un curs de Biblie, vin zeci de oameni cu care ești deja în relație.

Domeniul urban

„Dacă Dumnezeu îmi dă putere acum, la aproape 82 de ani, eu voi fi în orașe. [...] Acum unde sunt oamenii care vor fi gata să meargă la oraș și să întemeieze locuri? Aceasta este calea pe care am urmat-o în 1842, 1843 și 1844. Aceasta este calea prin care i-am avertizat pe oameni” (Ellen G. White, manuscrisul 127, 1909, par. 22)

„Persoanele care încep lucrarea în fiecare oraș trebuie să fie pregătite să facă lucrare medicală misionară. Fiind mâna dreaptă a întregii soli îngerești, metodele lui Dumnezeu de tratare a bolilor vor deschide porțile pentru intrarea adevărului prezent” (Ellen G. White, *Evanghelizare*, ed. cit., p. 410).

- să pornim de la nevoi reale, nu de la cele închipuite de noi; o imagine realistă ne putem forma din discuția cu autoritățile și din rezultatele unor cercetări, statistici, articole științifice despre cei cu care vom lucra;
- religia de cămin – biserica din casa ta (rugăciune pentru studii biblice finalizate cu masă în căminul meu);
- evanghelizare prin prietenie (oamenii sunt metoda);
- petrece timp cu oamenii în conversații sau la masă pentru relații (orientare spre oameni, nu spre programe; investește în relații mai mult decât în spații sau proiecte);
- Conceptul „Al treilea spațiu”, amenajat chiar și în biserici (primul spațiu este acasă, al doilea este la serviciu, al treilea este acolo unde se împlinește nevoia de regăsire, de socializare, de prietenie, de cultură, de comunitate interactivă);
- librăriile Sola Scriptura ca centre de influență cu activități necomerciale;
- campanie de distribuire de literatură (hanger în ușă, carte personalizată);
- campanie de colportaj;
- campanii digitale pentru resurse adventiste (cărți, aplicații pentru mobil, frecvențe radio, podcasturi, emisiuni, școli, librărie etc.);
- difuzarea filmului „The Chosen”, ca eveniment cultural, cu largă participare;
- evenimente publice de educație și cultură în orașele mici (nu există, iar oamenii duc lipsă);
- campanie pentru donare de sânge;
- abordarea budiștilor (de exemplu, cei din rețeaua Glovo), lucru cu musulmani, imigranți și grupuri etnice;
- listă cu biserici urbane care oferă spațiul bisericii și plătesc utilitățile pentru un proiect

social; folosirea spațiilor bisericii în timpul săptămânii în colaborare cu direcția de asistență socială, de exemplu;

- cabinet de rugăciune al pastorului la biserică sau birou pastoral cu program public;
- „Mă rog pentru tine” în intervalul afișat la biserică adventistă – poți veni personal sau ne lași un mesaj cu subiectul de rugăciune (se urmărește răspunsul și relația);
- program de abordare cu intenție de mărturie misionară pentru persoanele influente (intelectuali din localitate sau județ, personalități din cultură, sport, lideri politici, oameni bogați) – prin departamentele Libertate Religioasă și Lucrare Personală;
- biserică de limba engleză cu nucleu format din tineri;
- biserici pentru imigranți sau grupuri etnice;
- săptămână cu zilele bisericii și grupurile-țintă (abordare interdepartamentală Școala de Sabat și Lucrare Personală, Comunicare, Educație, Sănătate, Misiunea Femeii, Publicații etc.), biserici deschise – de exemplu, luni – copiii și tinerii, marți – clericii și liderii religioși, miercuri – ONG-urile, joi – profesorii, vineri – autoritățile, poliția, pompierii, jandarmii;
- evanghelizare în engleză pentru tineri și copii;
- invitarea corporatiștilor din multinaționale într-un mediu interacțional;
- programe pentru studenți;
- fiecare membru profesează gratuit, în numele Bisericii, o oră pe săptămână, ce știe să facă în mod calificat sau ce face zilnic la serviciu; întrebare de ce, răspunde că face parte dintr-un proiect de servicii gratuite organizat la biserică lui; dacă e întrebat ce biserică, promovează numele bisericii;
- lucru cu profesioniști din biserică, în calitate de voluntari: juriști, IT-iști, profesori, nutriționiști (gătit vegetarian); fac bine, slujesc comunitatea și promovează numele de „adventist” prin relație personală;
- <https://www.globaltmi.org/>; grow.adventist.org;
- Resurse pentru sănătate: <https://urbancenters.org/health-and-wellness?cf=1308727546>
- metoda istorică adventistă a folosit misiunea socială în mediul rural, a promovat sănătatea prin igienă. Era un program de ucenicie care depășea zona religioasă, intra în zona educativă, sanitară, de dezvoltare personală. Adventiștii au ridicat satul românesc. Acum putem ajuta orașele dacă biserica devine, de exemplu, un centru de luptă antidrog;
- lucrează cu „fiul păcii” (Matei 10:11-14; Luca 10:5-7) – profesioniștii locului care dețin deja rețele de influență și cu care să lucrezi timp de 2-3 ani; lucrează cu cei pregătiți, cu oameni onești sau influenți, de calitate, care au un trecut respectabil; lucrează pe curenții sociali, nu în solare sau prin transplantări;
- lucrează în grupuri mari, deja formate, care au coeziune (de exemplu: romi sau grupul pasionaților dintr-un anumit domeniu, clubul pensionarilor etc.);
- abordări pragmatice și colaborare în zona în care toți creștinii sunt atacați – familie,

- jocurile de noroc, pornografia, videochatul, dependențele, divorțul, parentingul, pregătirea pentru viața de părinte, finanțele;
- dezbateri biblică interconfesională publică, promovată în biserică;
 - *sidewalk evangelism* – reclamă dată pe stradă pentru o întâlnire de seară pe Zoom și/ sau într-un spațiu public sau privat; rata de prezență la întâlnirea de seară este de 1:1000 în marile orașe;
 - abordarea segmentului capricios de populație (workshopuri, clase de gătit pentru persoane din înalta societate etc.);
 - prezență cu stand al Bisericii Adventiste la zilele orașului, târguri, expoziții;
 - expoziție de Biblie la zilele orașului;
 - invitație pentru vizită la biserică în Săptămâna Altfel, pentru școli și profesori; oferim un program cu ghid și cadouri;
 - program de evanghelizare adaptat pentru părinții copiilor neadventiști din învățământul adventist;
 - ore sau birou de misiune socială în școlile adventiste;
 - centru educațional multifuncțional al unei asociații cu autorizare DSP – structură susținută de o biserică de nivel mediu, bazată pe servicii de tip afterschool, care oferă câteva cluburi (instrument muzical, limbi străine, informatică). La baza proiectului e un nucleu de 2-3 persoane adventiste, iar proiectul e asumat cu identitatea adventistă și oferă un program de educație pentru caracter, bazat pe Biblie; program cu taxă (redușă pentru adventiști);
 - evanghelizare pentru ortodocși practicanți: ideal, o megacampanie online;
 - abordări în relație cu primăria, pornind de la nevoile reale: familii ale deținuților, foști deținuți, săraci, persoane cu dizabilități, meditații pentru copii, susținerea copiilor supradotați, victime ale violenței, dependențe, cele mai numeroase familii, banca de produse ADRA;
 - club de Licurici, Exploratori și Companioni (resurse și caiete de lucru la Departamentul de Tineret);
 - evanghelizare digitală – număr de telefon dedicat pentru studii biblice în limba engleză (de exemplu: Hope VA);
 - dramaturgie cu piese despre sfârșitul lumii, evoluția imoralității, sâmbăta versus duminica, semnul fiarei etc;
 - discuții pe stradă (vezi UCI training pentru parc);
 - fragmente cu dramatizări din Biblia audio pentru cei care stau în trafic.

Finanțe

- accesare de fonduri de la Divizia EUD – finanțarea evanghelistică pentru 2026–2028;
- campanie media pentru Biblia în fiecare casă românească;
- Identificarea unor sponsori sau donatori la nivel local care să susțină financiar lucrarea din zonele albe.

Evaluare

- numărul de lucrători implicați;
- numărul de persoane cu care lucrăm unu la unu;
- numărul de persoane cu care lucrăm dincolo de poartă;
- numărul de contacte interesate;
- numărul de grupe înființate;
- numărul de localități lucrate;
- numărul de botezuri.

Surse de viață

„Isus străbătea toate cetățile și satele, învățând norodul în sinagogi, propovăduind Evanghelia Împărăției și vindecând orice fel de boală și orice fel de neputință care erau în norod. Când a văzut gloatele, I s-a făcut milă de ele, pentru că erau necăjite și risipite, ca niște oi care n-au păstor. Atunci le-a zis ucenicilor Săi: «Mare este secerișul, dar puțini sunt lucrătorii! Rugați-L dar pe Domnul secerișului să scoată lucrători la secerișul Lui!»” (Matei 9:35-38).

„Când s-a crăpat de ziuă, Isus a ieșit și S-a dus într-un loc pustiu. Noroadele au început să-L caute în toate părțile și au ajuns până la El: voiau să-L oprească să plece de la ei. Dar El le-a zis: «Trebuie să vestesc Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu și în alte cetăți, fiindcă pentru aceasta am fost trimis»” (Luca 4:42-43).

„Dumnezeu L-a uns cu Duhul Sfânt și cu putere pe Isus din Nazaret, care umbla din loc în loc, făcea bine și îi vindeca pe toți cei ce erau apăsați de Diavolul, căci Dumnezeu era cu El” (Faptele apostolilor 10:38).

„Am căutat să vestesc Evanghelia acolo unde Hristos nu fusese vestit, ca să nu zidesc pe temelia pusă de altul, după cum este scris: «Aceia cărora nu li se propovăduise despre El Îl vor vedea, și cei ce nu auziseră de El Îl vor cunoaște»” (Romani 15:20-21).

„Nu ne lăudăm peste măsura noastră, adică nu ne lăudăm cu ostenelelile altuia, ci

avem nădejdea că, dacă credința voastră crește, va crește și câmpul nostru de lucru între voi nespus de mult, după măsura noastră. Așa că vom putea propovădui Evanghelia și în ținuturile care sunt dincolo de al vostru, fără să intrăm în câmpul de lucru al altuia, ca să ne lăudăm cu lucrări făcute de-a gata” (2 Corinteni 10:15-16).

„Avram a străbătut țara până la locul numit Sihem, până la stejarul lui More. Canaanii erau atunci în țară. Domnul i S-a arătat lui Avram și i-a zis: «Toată țara aceasta i-o voi da seminței tale.» Și Avram l-a zidit acolo un altar Domnului, care i Se arătase. De acolo a pornit spre munte, la răsărit de Betel, și și-a întins cortul având Betelul la apus și Aiul la răsărit. A zidit și acolo un altar Domnului și a chemat Numele Domnului. Avram și-a urmat drumul, înaintând mereu spre miazăzi” (Geneza 12:6-9).

„Iosua le-a zis copiilor lui Israel: „Până când vă veți lenevi să mergeți să luați în stăpânire țara pe care v-a dat-o Domnul, Dumnezeul părinților voștri?” (Iosua 18:3).

„Isus S-a apropiat de ei, a vorbit cu ei și le-a zis: «Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ. Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh! Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit! Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin!” (Matei 28:18-20).

„Deșteleniți-vă un ogor nou și nu semănați între spini!” (Ieremia 4:3).

„Semănați potrivit cu neprihănirea, și veți secera potrivit cu îndurarea! Deșteleniți-vă un ogor nou! Este vremea să-L căutați pe Domnul, ca să vină și să vă plouă mântuire” (Osea 10:12).

„Preotul Hilchia, Ahicam, Acbor, Șafan și Asaia s-au dus la prorocița Hulda, nevasta lui Șalum, fiul lui Ticva, fiul lui Harhas, păzitorul veșmintelor. Ea locuia la Ierusalim, în cealaltă mahala a cetății. După ce i-au vorbit, ea le-a zis: «Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel...»” (2 Împărați 22:14-15).

Îndemnuri din Spiritul Profetic

O viață de misiune

„În general, Dumnezeu nu face minuni pentru înaintarea lucrării de vestire a adevărului Său. Dacă gospodarul neglijează cultivarea pământului după ce a semănat semințele, Dumnezeu nu face nicio minune pentru a contracara rezultatul sigur al neglijenței lui. La seceriș, el va găsi ogorul pustiu. Dumnezeu lucrează în conformitate cu marile principii pe care le-a prezentat familiei omenești, iar partea noastră este să alcătuim planuri înțelepte și să folosim mijloacele prin care Dumnezeu va aduce rezultate sigure” (*Evangelizare*, ed. cit., p. 516).

„Spiritul lui Hristos este un spirit misionar. Primul impuls al unei inimi renăscute este să îi aducă și pe alții la Mântuitorul. Acesta era spiritul creștinilor valdenzi. Ei considerau că Dumnezeu cerea de la ei mai mult decât simpla păstrare a adevărului în curăția lui în propriile biserici, că asupra lor apăsa răspunderea solemnă de a lăsa ca lumina lor să strălucească spre cei care se găseau în întuneric. Prin puterea cea mare a Cuvântului lui Dumnezeu, ei au căutat să rupă lanțurile sclaviei pe care Roma o impusese. Pastorii valdenzi erau pregătiți ca misionari, tuturor celor care doreau să intre în lucrare cerându-li-se mai întâi să câștige experiență ca evangheliști. Înainte de a primi răspunderea unei biserici de acasă, un pastor trebuia să slujească trei ani într-un câmp misionar. Acest serviciu, care cerea încă de la început jertfire de sine și sacrificiu, era o introducere potrivită pentru viața de pastor din acele timpuri care puneau la încercare sufletele oamenilor. Tinerii care erau hirotoniți în această poziție sfântă nu aveau în față perspectiva bogăției și a slavei pământești, ci o viață de trudă și primejdii și, posibil, o soartă de martir. Misionarii plecau doi câte doi, așa cum i-a trimis și Isus pe ucenicii Săi. De obicei, cu fiecare tânăr era trimis un om în vârstă și cu experiență, tânărul aflându-se sub îndrumarea tovarășului său, care răspundea de educația lui și de ale cărui indicații trebuia să țină seama. Acești colaboratori nu erau întotdeauna împreună, dar se întâlneau adesea pentru rugăciune și sfat, întărindu-se astfel unul pe altul în credință” (*Tragedia veacurilor: marea luptă dintre Hristos și Satana*, Viață și Sănătate, București, 2011, pp. 56–57).

„Viața Mântuitorului pe pământ nu a fost o viață a confortului, a dedicării față de Sine, ci El a trudit, depunând un efort perseverent, serios și neobosit pentru mântuirea omenirii pierdute. De la ieslea din Betleem și până la crucea Golgotei, El a mers pe calea renunțării la Sine și nu a căutat să fie scutit de sarcini grele, de călătorii istovitoare și de griji și activități epuizante. Domnul Hristos a spus: «Fiul omului n-a venit să I se slujească, ci El să slujească și să-Și

dea viața ca răscumpărare pentru mulți» (Matei 20:28). Acesta a fost singurul și marele obiectiv al vieții Sale. Toate celelalte au fost secundare și subordonate. Îndeplinirea voinței lui Dumnezeu și realizarea lucrării Sale erau pentru El ca mâncarea și băutura. În lucrarea Lui nu a existat niciun loc pentru Sine și pentru interesele egoiste. Tot astfel, cei care sunt părtași ai harului lui Hristos vor fi dispuși să facă orice sacrificiu, astfel încât ceilalți oameni pentru care a murit El să poată fi părtași ai darului ceresc. Ei vor depune orice efort pentru a face mai bună lumea în care trăiesc. Această atitudine constituie rezultatul sigur al unei convertiri adevărate. Îndată ce vine la Domnul Hristos, în inima omului se naște dorința de a le face cunoscut altora ce minunat prieten a găsit în Isus; căci adevărul mântuitor și sfințitor nu poate fi închis în inimă” (*Calea către Hristos*, traducere de Valentin Rusu, ed. a 10-a, Viață și Sănătate, Pantelimon, 2013, p. 58).

„Nici toate predicile din lume nu-i vor face pe oameni să simtă profund nevoia sufletelor care pier în jurul lor. Nimic nu va trezi în ei un asemenea zel gata de sacrificiu, ca trimiterea lor în câmpuri noi, în care să lucreze pentru cei ce sunt în întuneric. Pregătiți lucrători care să meargă la drumuri și la garduri” (*Mărturii pentru biserică*, ed. cit., 2017, vol. 8, p. 124).

„Efortul făcut pentru binecuvântarea altora va avea ca rezultat propria binecuvântare. Acesta a fost scopul avut în vedere de Dumnezeu, prin faptul că ne-a încredințat o parte pe care să o îndeplinim în cadrul planului de mântuire. El le-a acordat oamenilor privilegiul de a deveni părtași ai naturii divine, pentru ca, la rândul lor, ei să fie o binecuvântare pentru semenii lor. Aceasta este cea mai înaltă onoare și cea mai mare bucurie pe care le poate da Dumnezeu credincioșilor. Cei care devin astfel părtași în lucrarea iubirii divine sunt aduși tot mai aproape de Creatorul lor. Dumnezeu le-ar fi putut încredința îngerilor din cer lucrarea de vestire a soliei Evangheliei și toată lucrarea slujirii din iubire. El ar fi putut folosi alte mijloace pentru împlinirea planurilor Sale. Dar, în iubirea Sa infinită, Dumnezeu a ales să ne acorde privilegiul de a fi conlucrători cu El, cu Domnul Hristos și cu îngerii, ca să putem beneficia de binecuvântarea, de bucuria și de înălțarea spirituală care rezultă din această slujire neegoistă” (*Calea către Hristos*, ed. cit., pp. 58–59).

În teritorii noi

„Isus îi chemase pe ucenici ca să-i poată trimite ca martori ai Săi, pentru a vesti lumii ce văzuseră și ce auziseră de la El. Slujba care le fusese încredințată era cea mai importantă la care au fost chemate vreodată ființe omenești și era, ca însemnătate, imediat după aceea a lui Hristos. Ei aveau să fie împreună-lucrători cu Dumnezeu pentru salvarea lumii” (*Viața lui Isus*, traducere de Mihai Popa, Nelu Dumitrescu și Dumitru Popa, ed. a 9-a, Viață și Sănătate, Pantelimon, 2015, p. 245).

„Când au intrat în Canaan, israeliții n-au împlinit planul lui Dumnezeu de a lua în stăpânire întreaga țară. După ce au cucerit-o parțial, ei s-au așezat să se bucure de roadele biruințelor lor. În necredința și dorința lor de tihnă, s-au îngrămădit în părțile deja cucerite, în loc să înainteze și să ocupe teritorii noi. În felul acesta, au început să se îndepărteze de Dumnezeu. Prin faptul că nu au împlinit planul Său, ei au făcut imposibil ca Dumnezeu să-Și împlinească față de ei făgăduința binecuvântării. Oare biserica de astăzi nu face același lucru? În timp ce întreaga lume duce lipsă de Evanghelie, cei care pretind că sunt creștini se adună grămadă acolo unde pot să se bucure de privilegiile Evangheliei. Ei nu simt nevoia să ocupe teritorii noi, ducând mesajul mântuirii în regiunile îndepărtate. Ei refuză să împlinească însărcinarea dată de Hristos: «Mergeți în toată lumea și predicați Evanghelia la orice făptură!» Sunt ei mai puțin vinovați decât a fost biserica iudaică?» (*Mărturii pentru biserică*, ed. cit., vol. 8, p. 101).

„Domnul a arătat că lucrarea Lui trebuie dusă mai departe în același spirit în care a început. Lumea trebuie să fie avertizată. Trebuie să se pătrundă în noi câmpuri, unul după altul. Ne-a fost dată porunca: „Adăugați noi teritorii, adăugați noi teritorii!” N-ar trebui oare ca noi, ca popor, prin ocupațiile și activitățile noastre, prin atitudinea noastră față de o lume nemântuită, să dăm o mărturie mai clară și mai hotărâtă decât cea pe care am dat-o cu douăzeci sau treizeci de ani în urmă?» (*Mărturii pentru biserică*, ed. cit., vol. 7, p. 50).

„Dumnezeu nu le-a încredințat slujitorilor Săi lucrarea de a îndrepta lucrurile în biserici. [...] Dacă nouă zecimi din eforturile care s-au făcut pentru cei care cunosc adevărul s-ar fi făcut pentru cei care nu l-au auzit niciodată, cu cât mai mare ar fi fost progresul realizat!” (*Ibidem*, pp. 23–24).

„Generalul nostru, care nu greșește niciodată, ne spune: «Înaintați! Intrați în noi teritorii! Înălțați stindardul în orice țară. 'Scoală-te, luminează-te! Căci lumina ta vine, și slava Domnului răsare peste tine.'» Deviza noastră trebuie să fie: «Înainte, mereu înainte!» Îngerii lui Dumnezeu vor merge înaintea noastră pentru a ne pregăti calea. Sentimentul că suntem răspunzători pentru «regiunile îndepărtate» nu trebuie să ne părăsească până când întregul pământ nu va fi luminat de slava Domnului. Spiritul misionar trebuie să fie reînviat în bisericile noastre. Fiecare membru al bisericii ar trebui să caute și să vadă cum poate să ajute la progresul lucrării lui Dumnezeu atât în câmpurile misionare interne, cât și în alte țări. Acum se realizează de-abia a mia parte din lucrarea care ar trebui făcută în câmpurile misionare. Dumnezeu îi cheamă pe lucrătorii Săi să anexeze noi teritorii pentru El. Sunt câmpuri de lucru bogate, care duc lipsă de lucrători credincioși. Iar îngerii slujitori vor coopera cu orice membru al bisericii care va lucra în mod neegoist pentru Stăpânul lui” (*Mărturii pentru biserică*, ed. cit., vol. 6, pp. 31–32).

„Observați cum se descoperă, peste tot în Cuvântul lui Dumnezeu, acest spirit de urgență, de implorare a oamenilor să vină la Hristos. Trebuie să folosim orice ocazie, în particular și în public, prezentând orice argument, descoperind orice motiv de o greutate infinită, pentru a-i atrage pe oameni la Mântuitorul. Cu toată puterea noastră, trebuie să-i facem să se uite la Isus și să accepte viața Lui de sacrificiu și tăgăduire de sine. Trebuie să arătăm că așteptăm de la ei să aducă bucurie inimii lui Hristos prin folosirea tuturor darurilor Sale, pentru onoarea Numelui Său” (*Divina vindecare*, traducere de Emanuel Sandu Barbu, ed. a 4-a, rev., Viață și Sănătate, Pantelimon, 2014, pp. 148–149).

„Evanghelia trebuie să fie propovăduită în toate satele și orașele... Să fie organizate biserici și să fie alcătuite planuri pentru lucrarea care urmează a fi îndeplinită de membrii bisericilor nou-înființate” (*Evanghelizare*, ed. cit., p. 12). „Să viziteze un loc după altul, să înființeze biserică după biserică” (*Mărturii pentru biserică*, ed. cit., vol. 7, p. 25).

„Această lucrare misionară a Evangheliei să înainteze continuu și să adauge teritorii noi, măbind părțile cultivate ale viei Domnului. Cercul trebuie să se extindă până când va înconjura lumea. [...] Solia de avertizare trebuie să fie vestită din sat în sat, din oraș în oraș, din țară în țară, nu cu paradă, ci de oameni ai credinței și prin puterea Duhului Sfânt” (*Evanghelizare*, ed. cit., p. 12).

„Mulți dintre membrii marilor noastre biserici nu fac efectiv nimic. Dacă, în loc să se îngrămădească într-un loc, s-ar răspândi în locuri în care adevărul încă nu a ajuns, ei ar putea face o lucrare bună. Pomii care sunt plantați prea înghesuți nu cresc. Grădinarul îi transplantează ca să aibă loc să crească, astfel încât să nu rămână piperniciți și să se îmbolnăvească. Aceași regulă este valabilă și pentru bisericile noastre mari. Mulți dintre membrii lor mor din punct de vedere spiritual pentru că lipsește tocmai această lucrare. Ei ajung bolnavi și ineficienți” (*Mărturii pentru biserică*, ed. cit., vol. 8, p. 244).

„Asupra tuturor celor care cred, Dumnezeu a așezat povara ridicării de biserici” (*Lucrarea misionară medicală*, traducere de Elena Oprea, Viață și Sănătate, București, 2001, p. 415).

„Noi teritorii trebuie să fie lucrate de oameni inspirați de Duhul Sfânt. Noi biserici trebuie înființate, noi comunități trebuie organizate. În acest timp, ar trebui să existe reprezentanți ai adevărului prezent în orice oraș și în zonele îndepărtate ale lumii. Întregul pământ trebuie să fie luminat de slava adevărului lui Dumnezeu” (*Mărturii pentru biserică*, ed. cit., vol. 6, p. 28).

„Vestirea ultimei chemări a Evangheliei trebuie să fie considerată la fel de importantă atât pentru locurile noi din țara aceasta, cât și pentru cele din țările îndepărtate. Sfatul acesta

a fost adresat cu privire la unele localități cărora nu le-a fost vestită solia Evangheliei. Semințele adevărului trebuie să fie semănate în centrele unde nu s-a lucrat.... Să fie cultivat un spirit misionar pentru lucrarea în localități noi. Egoismul manifestat prin păstrarea unui număr mare de credincioși într-un singur loc nu este în conformitate cu planul Domnului. Mergeți în orice loc nou cu putință și începeți lucrarea de educație în localitățile învecinate, care nu au auzit adevărul.

De ce a lucrat Mântuitorul pentru a semăna semințele Evangheliei în locurile izolate? De ce a călătorit El din loc în loc, tot mai departe de satele în care vestise deja lumina prin prezentarea Scripturilor? Pentru că o lume întreagă trebuia să audă adevărul și pentru că unele suflete care nu îl auziseră încă urmau să îl primească. Domnul Hristos a călătorit din loc în loc, fără grabă, și a prezentat Scripturile în simplitatea lor pentru oamenii care doreau să primească adevărul” (*Evanghelizare*, ed. cit., pp. 35–36).

Lucrarea personală

„Domnul rânduiește ca fiecare dintre aceia care devin părtași ai harului Său să lucreze pentru alții. Fiecare trebuie să răspundem pentru noi înșine, zicând: «Iată-mă!» Fie că cineva este slujitor al Cuvântului, fie că este medic, fie că este comerciant sau agricultor, meseriaș sau tehnician, el are o răspundere. Lucrarea lui este aceea de a le descoperi altora Evanghelia mântuirii lor. Orice ocupație în care el se angajează să fie un mijloc de a realiza acest scop” (*Profeți și regi*, traducere de Nelu Dumitrescu, ed. a 7-a, Viață și Sănătate, Pantelimon, 2019, p. 156).

„Acela care i-a chemat pe pescarii din Galileea îi cheamă încă pe oameni în serviciul Său. El este așa de binevoitor să dea pe față puterea Sa prin noi cum a făcut-o cu cei dintâi ucenici. Oricât am fi de nedesăvârșiți și de păcătoși, Domnul ne oferă părtășia cu El și ucenicia lui Hristos. El ne invită să luăm parte la învățăturile dumnezeiești, pentru ca, unindu-ne cu Hristos, să putem face lucrările lui Dumnezeu” (*Viața lui Isus*, ed. cit., p. 250).

„Sunt oameni care toată viața L-au cunoscut pe Hristos, dar n-au făcut niciodată vreun efort personal să aducă măcar un singur suflet la Mântuitorul. Ei lasă toată lucrarea pe seama slujitorului Evangheliei. Se poate ca acesta să fie bine înzestrat, dar nu poate face ceea ce Dumnezeu a lăsat în seama membrilor bisericii. Sunt mulți oameni care au nevoie de lucrarea unor inimi iubitoare, de creștini. Mulți oameni ruinați ar fi putut totuși să fie salvați, dacă vecinii lor, oameni obișnuiți, ar fi făcut un efort personal pentru ei. Mulți așteaptă ca cineva să li se adreseze direct. Chiar în familie, între vecini, în orașul în care trăim, este de lucru pentru noi ca misionari ai lui Hristos. Dacă suntem creștini, lucrul acesta va fi plăcerea

noastră. Un om nu este cu adevărat convertit câtă vreme în inima lui nu s-a născut dorința de a face cunoscut și altora ce prieten scump a găsit el în Isus. Adevărul care mântuiește și sfințește nu poate fi ascuns în inimă” (*Ibidem*, p. 112).

„Multe suflete au o dorință nespunsă de a primi lumina, siguranța și puterea care se află dincolo de lucrurile pe care au fost în stare să le înțeleagă. Aceste suflete au nevoie să fie căutate și să se lucreze pentru ele cu răbdare și perseverență. Cereți-I Domnului ajutorul în rugăciune fierbinte. Prezentați-L pe Isus așa cum îl cunoașteți, ca fiind Mântuitorul vostru personal. Dragostea Sa sensibilizatoare, harul Său îmbelșugat să se reverse în cuvintele voastre. Dacă nu sunteți întrebați, nu trebuie să prezentați punctele de doctrină. Luați Cuvântul lui Dumnezeu și, cu o dragoste delicată și plină de duioșie față de aceste suflete, arătați-le neprihănirea prețioasă a lui Hristos, la care trebuie să veniți, atât voi, cât și ele, pentru a fi mântuiți” (*Evanghelizare*, ed. cit., pp. 352–353).

„Numai când lucrează pentru Hristos biserica are făgăduința că El este împreună cu ea. Mergeți și faceți ucenici din toate neamurile, a zis El; „și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului.” Una dintre primele condiții pentru a primi puterea Lui este aceea de a lua jugul Lui. Însăși viața bisericii depinde de credincioșia cu care îndeplinește această însărcinare dată de Domnul. A neglija această lucrare înseamnă, cu siguranță, a invita slăbiciunea și decăderea. Acolo unde nu este lucrare vie pentru alții, iubirea se stinge, iar credința slăbește” (*Viața lui Isus*, ed. cit., pp. 716–717).

„Lucrarea aceasta din casă în casă, în căutarea sufletelor și a oilor pierdute, este cea mai importantă dintre toate” (*Evanghelizare*, ed. cit., p. 87).

„Lucrarea care ar trebui să ne atragă mai presus decât orice și să angajeze toate energiile sufletului nostru este lucrarea de salvare a sufletelor pentru care a murit Hristos. Faceți din aceasta cea mai importantă lucrare a vieții voastre. Faceți din ea lucrarea specială a vieții voastre. Colaborați cu Hristos în această nobilă și măreață lucrare și deveniți misionari acasă și în străinătate. Fiți gata să lucrați acasă sau în locuri îndepărtate, cu climă diferită, pentru salvarea de suflete. Lucrați pentru Dumnezeu și demonstrați-vă credința în Mântuitorul, străduindu-vă pentru alții. O, dacă ar fi realmente convertiți, consacrați lui Dumnezeu, tinerii și bătrânii și-ar asuma datoria care le revine și ar lucra când li se prezintă ocazia, devenind împreună-lucrători cu Dumnezeu!” (*Solii pentru tineret*, traducere Ancuța Petrescu, ed. a 2-a, Viața și Sănătate, Pantelimon, 2015, p. 201).

„Fiecare biserică ar trebui să fie o școală de pregătire a lucrătorilor creștini. Membrii ei ar trebui să fie învățați cum să facă ore de studii biblice, cum să conducă și să predea la Școala de Sabat, cum să-i ajute cel mai bine pe cei săraci și să îngrijească de cei bolnavi, cum să

lucreze pentru cei neconvertiți. Ar trebui să existe școli sanitare, școli de gastronomie și cursuri în diverse domenii ale lucrării de ajutorare creștină. N-ar trebui doar să se predea, ci să se lucreze efectiv sub supravegherea unor persoane specializate. Învățătorii să deschidă calea, lucrând în mijlocul poporului, iar ceilalți, alăturându-li-se, vor învăța din exemplul dat de aceștia. Exemplul este mai valoros decât multe precepte” (*Divina vindecare*, ed. cit., p. 132).

Lucrarea pastorilor

„Conducătorii spirituali, având supravegherea bisericii, ar trebui să fie scutiți de sarcina de a se îngriji de săraci și de poveri asemănătoare, ca să fie liberi să ducă înainte lucrarea de predicare a Evangheliei.”

„Organizarea bisericii din Ierusalim trebuia să servească drept model pentru organizarea de biserici în orice alt loc unde mesageri ai adevărului ar trebui să câștige convertiți la Evanghelie.”

„Pastorii noștri nu trebuie să-și cheltuiască timpul lor lucrând pentru cei care au acceptat deja adevărul. Având iubirea lui Hristos care arde în inimile lor, ei trebuie să meargă înainte pentru a-i câștiga pe păcătoși pentru Mântuitorul. Ei trebuie mai întâi să semene semințele adevărului. Se va vizita loc după loc; va fi înființată biserică după biserică. Cei care trec de partea adevărului trebuie să fie organizați în biserici, iar apoi pastorul va trece mai departe la alte câmpuri la fel de importante” (1883).

„Fie ca toată lumea să ia în considerare valoarea întâlnirilor sociale și ca nicio grupă mare sau mică de credincioși să nu creadă că nu pot avea un timp plăcut decât dacă le vorbește un pastor. Acolo unde există această dependență de pastor, oamenii nu obțin acea experiență religioasă viguroasă de care au atâta nevoie indiferent unde se află. Dacă doar pastorul face toată mărturisirea singur, atunci cei nou-veniți la credință devin slabi din lipsa ocaziei de a-și folosi mușchii spirituali. Ei au nevoie să învețe cum să mărturisească, cum să se roage, cum să cânte, cum să-l aducă slavă lui Dumnezeu: dacă nu fac aceste lucruri, vor avea doar o experiență unilaterală” (White 1895, p. 578).

„Formarea de grupe mici ca bază a efortului creștin este un plan care a fost prezentat în fața mea de Cel care nu poate greși. Dacă există un număr mare de membri în biserică, membrii să se organizeze în grupe mici pentru a lucra nu doar pentru membrii bisericii, ci și pentru necredincioși. Dacă într-un loc sunt doar doi sau trei care cunosc adevărul, ei să formeze o grupă de lucrători.”

„Multe biserici, la nivel colectiv și individual, au fost atât de îndepărtate de Dumnezeu, atât de separate de Duhul Său, încât au lăsat sufletele să piară peste tot în jurul lor, în timp ce au chemat pastori pentru a lucra în biserică. Această muncă le-a fost atribuită lor, iar persoanele nepocăite și păcătoase au fost jefuite de mesaje pe care Domnul ar fi vrut să le dea.”

„Faptul că pastorii noștri consumă pentru ei timpul și talentele pe care ar trebui să li le acorde celor neconvertiți îi slăbește pe cei care cunosc adevărul. [...] Atâta timp cât membrii bisericii nu fac niciun efort ca să le ofere și altora ajutorul primit de ei, rezultatul este o mare slăbiciune spirituală” (*Mărturii pentru biserică*, ed. cit., vol. 7, p. 24).

„Evangelhia trebuie să ajungă la fiecare națiune, limbă și popor, iar pastorii nu trebuie să își dedice munca atât de mult bisericilor care cunosc adevărul. Atât pastorii, cât și oamenii simpli pierd mult dacă urmează această metodă de acțiune.”

„Inima mea a fost plină de tristețe când am privit câmpul și am văzut locurile sterpe. [...] Cine simte o povară pentru sufletele care nu pot primi adevărul până când acesta nu le este adus? Pastorii noștri gravitează în jurul bisericilor, ca și cum îngerul milei nu ar face eforturi pentru a salva suflete.”

„Înființați comunități pornind de la înțelegerea faptului că nu trebuie ca bisericile să se aștepte ca pastorul să stea după ele și să le hrănească continuu. Ele au adevărul; ele știu ce este adevărul” (1901)

„Bisericile sunt pe moarte, iar ei vor un pastor care să le predice. [...] Ei ar trebui să fie învățați că, dacă nu pot sta singuri, fără un pastor, trebuie să fie convertiți din nou și botezați din nou. Ei trebuie să se nască din nou.”

„Dacă pastorii s-ar da la o parte, dacă ar pleca în câmpuri noi, membrii ar fi obligați să poarte responsabilități, iar aptitudinile lor ar crește prin utilizare” (1901)

„În loc să-i țină pe pastori să lucreze pentru biserici care deja cunosc adevărul, membrii bisericii să le spună acestor slujitori ai Evangheliei: «Mergeți și lucrați pentru sufletele care pier în întuneric. Noi vom susține serviciile în biserică. Noi vom ține adunările și, rămânând în Hristos, vom menține viața spirituală. Vom lucra pentru sufletele care sunt în jurul nostru și vom trimite rugăciunile și darurile noastre pentru a-i susține pe cei care lucrează în câmpuri mai sărace și mai nevoiașe»” (*Mărturii pentru biserică*, ed. cit., vol. 6, p. 32).

„Nu ar trebui să existe cereri de a avea pastori stabili în bisericile noastre, ci ar trebui să lăsăm ca puterea dătătoare de viață a adevărului să îi impresioneze pe membrii individuali să acționeze, determinându-i să lucreze cu interes pentru a face o lucrare misionară eficientă în fiecare localitate. Reprezentând mâinile lui Dumnezeu, biserica trebuie să fie educată și instruită pentru a realiza o activitate de slujire eficientă” (1902).

„Dumnezeu nu le-a încredințat slujitorilor Săi lucrarea de a îndrepta lucrurile în biserică. Se pare că de-abia s-a făcut lucrarea aceasta și trebuie făcută din nou. Membrii bisericii cărora li se poartă astfel de grijă și pentru care se fac astfel de eforturi devin debili din punct de vedere religios. Dacă nouă zecimi din eforturile care s-au făcut pentru cei care cunosc adevărul s-ar fi făcut pentru cei care nu l-au auzit niciodată, cu cât mai mare ar fi fost progresul realizat! Dumnezeu a reținut binecuvântările, deoarece poporul Său nu a acționat în armonie cu îndrumările Sale” (*Mărturii pentru biserică*, ed. cit., vol. 7, pp. 23–24).

„Pastorii noștri ar trebui să facă planuri cu înțelepciune, ca niște administratori credincioși. Ei ar trebui să simtă că nu este de datoria lor să rămână în jurul bisericilor deja plantate, ci că ar trebui să facă o lucrare de evanghelizare extensivă, predicând Cuvântul și mergând din casă în casă în locurile care nu au auzit încă adevărul. [...] Ei vor descoperi că nimic nu este atât de încurajator precum lucrarea de evanghelizare în câmpuri noi” (1904).

„Sunt momente când se cuvine ca pastorii noștri să țină în Sabat, în bisericile noastre, cuvântări scurte, pline de viața și dragostea lui Hristos. Dar membrii bisericii nu trebuie să se aștepte la o predică în fiecare Sabat.”

„Prezbiterii locali și itineranți sunt numiți de biserică și de Domnul pentru a supraveghea biserica, pentru a-i mustra, a-i îndemna și a-i dojeni pe cei indisciplinați și pentru a-i mângâi pe cei slabi la minte. Nu există un tribunal mai înalt pe pământ decât Biserica lui Dumnezeu, iar dacă membrii Bisericii nu se supun deciziei acesteia și nu acceptă sfatul și recomandările acesteia, ei nu pot fi ajutați” (1863).

„Prezbiteri ai bisericilor, faceți-vă datoria! Lucrați din casă în casă, pentru ca turma lui Dumnezeu să nu fie neglijentă în această mare problemă, care implică o așa binecuvântare sau blestem!”

Dacă prezbiterul nu tratează păcatul și nu sancționează păcatele din viețile membrilor bisericii, „Dumnezeu îl va trage la răspundere pentru păcatele fratelui său și pentru răul făcut bisericii”

În orașe

„Datoria mea este să spun că Dumnezeu cere stăruitor să fie îndeplinită o lucrare mare în orașe. Trebuie să începem să lucrăm în teritorii noi. Oamenii care cunosc solia și care ar trebui să simtă răspunderile lucrării au manifestat o credință atât de mică, îngăduind ca dificultățile sau temerile să ducă la o neglijență atât de îndelungată” (*Evanghelizare*, ed. cit., p. 27).

„Deși nu se face niciun efort hotărât pentru mântuirea celor care pier fără cunoașterea adevărului, ar fi trebuit să fie aleși șapte oameni care să se asocieze cu președintele și să organizeze o lucrare în orașele mari. Acești șapte oameni să aibă o gândire vastă, să fie blânzi și smeriți. Având în vedere soliile hotărâte care ne-au fost adresate una după alta, chemându-ne la o lucrare sânguincioasă, orașele nu ar fi trebuit să fie neglijate niciodată, așa cum sunt în prezent. Pentru îndeplinirea responsabilităților vaste ale lucrării lui Dumnezeu, în orașele mari să fie aleși cel puțin șapte oameni. Acești oameni să se umilească în fiecare zi înaintea Domnului și să-l ceară cu toată stăruința o înțelepciune sfințită. Să stea înaintea lui Dumnezeu ca niște oameni care doresc să fie învățați. Ei trebuie să fie niște oameni ai rugăciunii, care își dau seama de pericolul în care se află propriul suflet. Ce lucrare ar trebui să facă acești șapte oameni? Ei trebuie să cerceteze nevoile orașelor și să depună eforturi stăruitoare și hotărâte pentru înaintarea lucrării” (*Ibidem*, p. 28).

„O, dacă am putea să înțelegem nevoile acestor orașe mari, așa cum le înțelege Dumnezeu! Trebuie să plănuim să trimitem în orașele acestea oameni capabili, care sunt în stare să prezinte solia ingerului al treilea într-o modalitate atât de convingătoare, încât să-și găsească locul în inima ascultătorilor. Nu putem să ne permitem să adunăm într-un singur loc toți oamenii care pot să îndeplinească o asemenea lucrare, punându-i să facă lucrul pe care ar putea să-l facă și alții” (*Loc. cit.*).

„Am văzut șuvoaie de lumină, luminând din orașe și din sate, din locurile înalte și din locurile joase ale pământului. Cuvântul lui Dumnezeu a fost ascultat și, drept urmare, erau monumente pentru El în fiecare oraș și în fiecare sat. Adevărul Său era proclamat în întreaga lume” (*Mărturii pentru biserică*, ed. cit., București, 2010, vol. 9, p. 26).

„O jumătate din munca depusă în eforturile făcute în orașele mari se pierde din cauză că lucrătorii întrerup lucrarea prea repede și pleacă într-un alt teritoriu. Apostolul Pavel a lucrat îndelung în asemenea teritorii, continuându-și activitatea timp de un an într-un loc și timp de un an și jumătate în altul. Graba de a încheia un efort a dus adesea pierderi mari” (*Evanghelizare*, ed. cit., p. 32).

„Frații mei, vă transmit mesajul acesta, pentru ca voi să-l puteți vesti altora. Cei care vor merge să propovăduiască adevărul vor fi binecuvântați de Acela care le-a dat răspunderea acestei lucrări... A sosit timpul când adventiștii de ziua a șaptea trebuie să se înalțe ca niciodată înainte și să strălucească, pentru că lumina lor a venit, iar slava Domnului a răsărit peste ei” (*Ibidem*, p. 27).

„Stă în puterea noastră să grăbim venirea Domnului, vestind lumii Evanghelia” (*Viața lui Isus*, ed. cit., p. 545).

„De asemenea, avem în vedere Olanda, Austria, România, Turcia, Grecia și Rusia, cu milioane și milioane de oameni, ale căror suflete sunt la fel de prețioase în ochii lui Dumnezeu ca sufletele noastre și care nu știu nimic despre adevărurile speciale pentru acest timp... În aceste țări s-a realizat deja o lucrare bună. Mulți au primit adevărul, fiind răspândiți aproape în toate țările, asemenea unor purtători ai luminii... Dar cât de puțin s-a făcut în comparație cu marea lucrare care se află în fața noastră! Îngerii lui Dumnezeu lucrează asupra minții oamenilor, pregătindu-i pentru primirea soliei de avertizare. Este nevoie de misionari care să meargă în teritorii unde până acum nu s-a lucrat decât foarte puțin” (*Evanghelizare*, ed. cit., p. 325).

Întrebare: **Mai funcționează evanghelizarea publică?***

Răspunsul GROW: Este important să recunoaștem că evanghelizarea publică este doar o parte importantă a unui ciclu evanghelistic continuu. Nu ne putem baza pe întâlnirile publice pentru a face totul sau să ne așteptăm ca ele să culeagă ceea ce noi nu am semănat. Atunci când slujbele active sunt promovate în FIECARE FAZĂ a procesului de formare a ucenicilor, rezultatele se îmbunătățesc spectaculos. Cel mai important, nu trebuie să permitem niciodată descurajării să ne diminueze eforturile: „Succesul obținut va fi în proporție cu entuziasmul și perseverența cu care este dusă mai departe lucrarea” (Ellen G. White, *Christian Service*, Review and Herald, Hagerstown, 1925, p. 262).

Întrebare: **Cât de des ar trebui să facem evanghelizare?**

Răspunsul GROW: Modul în care este formulată această întrebare sugerează că evanghelizarea este un eveniment anual, dar evanghelizarea de succes este mai mult decât un eveniment. Este un PROCES activ, cu o activitate evanghelistică continuă, cum ar fi slujirea nevoilor oamenilor, împărtășirea adevărului prin literatură și mass-media, oferirea de studii biblice, obținerea de decizii de a-L urma pe Hristos, precum și instruirea și educarea credincioșilor nou-botezați pentru a deveni ucenici care fac alți ucenici. Adevărata evanghelizare nu se oprește niciodată.

Întrebare: **Este prietenia și slujirea dezinteresată a semenilor cea mai bună evanghelizare?**

Răspunsul GROW: Este adevărat că prietenia și slujirea semenilor reprezintă o PARTE vitală a evanghelizării, dar este doar începutul. Pregătirea solului inimii pentru a primi adevărul este doar prima dintre numeroasele faze esențiale ale câștigării sufletelor. De exemplu, dacă fermierul nu plantează sămânța după ce a pregătit solul, nu va exista nicio recoltă. Cartea *Christian Service* ne spune că, pe lângă a ne face prieteni și a-i sluji pe alții, Dumnezeu ne-a chemat să „conducem sufletele la adevăr” (*Ibidem*, p. 69).

Întrebare: **Ar trebui să renunțăm la organizarea de întâlniri publice, deoarece slujirea personală este mai eficientă? sau: Dacă ținem întâlniri publice, ar trebui să folosim doar invitații personale în locul unor reclame de stradă sau al altor forme de publicitate?**

Răspunsul GROW: Este adevărat că slujirea personală este cea mai eficientă. Dar întâlnirile publice și publicitatea în masă pot face lucruri pe care eforturile personale nu le pot face. De aceea, atunci când întâlnirile ample și efortul personal sunt combinate, „se poate face o lucrare mai perfectă și mai temeinică” (*Ibidem*, p. 121). Procesul cuprinzător descris în modelul GROW evită mentalitatea „ori una, ori alta” și ne încurajează să semănăm „pretutindeni de-a lungul apelor” (Isaia 32:20).

Întrebare: **Sunt botezurile numeroase o dovadă a succesului în câștigarea de suflete?**

Răspunsul GROW: Desigur, câștigarea sufletelor va aduce o recoltă. Dar, dacă nu reușim să cultivăm în mod corespunzător cu suficient studiu biblic și pregătire pentru botez – dacă botezăm prea REPEDE –, poate aduce necazuri. „Membrii să fie primiți cu mare grijă în Biserică, deoarece Satana are metodele lui amăgitoare pe care le folosește cu scopul de a aduce în Biserică o mulțime de frați falși, prin care poate să lucreze cu mai mult succes pentru a slăbi lucrarea lui Dumnezeu” (Ellen G. White, *Evanghelizare*, ed. cit., p. 249). Îndrumarea și instruirea iubitoare înainte de botez sunt la fel de importante ca botezul în sine.

Întrebare: **Este botezul scopul final al salvării de suflete?**

Răspunsul GROW: Aceasta este o concepție greșită și răspândită, care împiedică bisericile să își atingă întregul potențial de creștere. Misiunea noastră nu este să facem membri, ci ucenici (vezi Matei 28:19). Botezul este semnificativ și este un obiectiv important. Dar nu este obiectivul final. Trebuie în continuare să îngrijim și să instruim noii membri botezați pentru a deveni UCENICI activi care fac alți ucenici. Doar atunci modelul nostru de creștere va trece de la planul de adăugare la planul de înmulțire! „Un suflet câștigat pentru adevăr va fi un instrument pentru salvarea altora și va aduce un rezultat tot mai mare de binecuvântare și mântuire” (Ellen G. White, *Christian Service*, ed. cit., p. 121).

*Sursa: https://grow.adventist.org/wp-content/uploads/2018/10/GROW_TT_Evangelism_FAQ.pdf